

Επίσημη Εφημερίδα C 239

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

47ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

25 Σεπτεμβρίου 2004

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2004/C 239/01	Υπόθεση C-289/04 P: Αίτηση αναίρεσης της εταιρίας Showa Denko K.K. κατά της απόφασης της 29ης Απριλίου 2004 του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-236/01, T-239/01 T-244/01 έως T-246/01, T-251/01 και T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd κ.λπ. κατά Επιτροπής, που ασκήθηκε την 1η Ιουλίου 2004	1
2004/C 239/02	Υπόθεση C-307/04 P: Αίτηση αναίρεσης της SEC Corporation, που ασκήθηκε στις 15 Ιουλίου 2004 κατά της απόφασης που εξέδωσε στις 29 Απριλίου 2004 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα) στις συνεκδ. υποθ. T-236/01, T-239/01, T-244/01 έως T-246/01, T-251/01 και T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	1
2004/C 239/03	Υπόθεση C-309/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Bundesfinanzhof, με απόφαση της 20ής Απριλίου 2004 στην υπόθεση Fleisch-Winter GmbH & Co. KG κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas	2
2004/C 239/04	Υπόθεση C-311/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Gerechtshof te Amsterdam με απόφαση της 28ης Ιουνίου 2004 στην υπόθεση B.V. Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht και Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Rotterdam	3
2004/C 239/05	Υπόθεση C-313/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, που υπέβαλε το Verwaltungsgericht frankfurt am Main, με διάταξη της 24ης Ιουνίου 2004, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των Franz Egenberger GmbH Molkerei und trockenwerk και Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	3
2004/C 239/06	Υπόθεση C-316/04: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 22ας Ιουλίου 2004 στην υπόθεση Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie κατά College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (Ctb)	3

EL

2004/C 239/07	Υπόθεση C-321/04, C-322/04, C-323/04, C-324/04, C-325/04: Αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η Cour d'Appel de Lyon, με αποφάσεις της 24ης Φεβρουαρίου 2004 στις υποθέσεις SAS Distribution Casino France, διάδοχος της Société Casino France, κατά Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales), La Société Casino France, διάδοχος της SA Imqef, διαδόχου της SA Judis, κατά Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales), SA Dechrist Holding κατά Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales), SA Komogo κατά Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales), SARL Tout pour la maison κατά Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales)	4
2004/C 239/08	Υπόθεση C-331/04: Αίτηση του Consiglio di Stato (έκτο τμήμα), αποφαινόμενου υπό την ιδιότητά του ως δικαιοδοτικού οργάνου, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, υποβληθείσα με διάταξη της 6ης Απριλίου 2004 στο πλαίσιο της εκκρεμούς ενώπιόν του υποθέσεως μεταξύ ATI EAC srl Viaggi di Maio snc και EAC srl (ιδίω ονόματι), αφενός, και ACTV Venezia spa, Provincia di Venezia, Comune di Venezia και ATI La Linea spa CSSA, αφετέρου	5
2004/C 239/09	Υπόθεση C-256/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 15 Ιουνίου 2004	5
2004/C 239/10	Υπόθεση C-273/04: Προσφυγή της Δημοκρατίας της Πολωνίας κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 28 Ιουνίου 2004	6
2004/C 239/11	Υπόθεση C-326/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 27 Ιουλίου 2004	7
2004/C 239/12	Υπόθεση C-327/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 27 Ιουλίου 2004	7
2004/C 239/13	Υπόθεση C-329/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που ασκήθηκε στις 29 Ιουλίου 2004	7
2004/C 239/14	Υπόθεση C-334/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 30 Ιουλίου 2004	8
2004/C 239/15	Υπόθεση C-335/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας που ασκήθηκε στις 30 Ιουλίου 2004	8
2004/C 239/16	Υπόθεση C-337/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 2 Αυγούστου 2004	9
2004/C 239/17	Υπόθεση C-349/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, η οποία ασκήθηκε στις 13 Αυγούστου 2004	9
2004/C 239/18	Διαγραφή της υποθέσεως C-401/02	10
2004/C 239/19	Διαγραφή της υποθέσεως C-322/03	10
2004/C 239/20	Διαγραφή της υποθέσεως C-418/03	10
2004/C 239/21	Διαγραφή της υποθέσεως C-534/03	10

2004/C 239/22	Διαγραφή της υποθέσεως C-76/04	10
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2004/C 239/23	Με διατάξεις της 8ης Ιουνίου 2004 το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων παρέπεμψε στο Πρωτοδικείο τις υποθέσεις που περιλαμβάνονται στην αριστερή στήλη του κάτωθι πίνακα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2 της αποφάσεως 2004/407/EK, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2004, που τροποποιεί τα άρθρα 51 και 54 του πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου.	11
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2004/C 239/24	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 8ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-44/00, Mannesmannröhren-Werke AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορές των χαλυβδοσωλήνων άνευ ραφής — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμα»)	12
2004/C 239/25	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 8ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-48/00, Corus UK Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορές των χαλυβδοσωλήνων άνευ ραφής — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμα»)	12
2004/C 239/26	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 8ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-50/00, Dalmine SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορές των χαλυβδοσωλήνων άνευ ραφής — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμα»)	13
2004/C 239/27	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 8ης Ιουλίου 2004, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00, JFE Engineering Corp. κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Συμπράξεις — Αγορά των χαλυβδοσωλήνων άνευ ραφής — ΕΖΕΣ — Αρμοδιότητα της Επιτροπής — Παράβαση — Πρόστιμα»)	13
2004/C 239/28	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 1ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-308/00, Salzgitter AG κατά Επιτροπής («Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 4, στοιχείο γ), ΑΧ, άρθρα 67 ΑΧ και 95 ΑΧ — Δημοσιονομικές παρεμβάσεις υπέρ της επιχειρήσεως Salzgitter — Σύνορα με την πρώην Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας και την πρώην Δημοκρατία της Τσεχοσλοβακίας — Μη γνωστοποιηθείσες ενισχύσεις — Έκτος κώδικας ενισχύσεων για τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα — Ασφάλεια του δικαίου»)	14
2004/C 239/29	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 7ης Ιουλίου 2004, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-107/01 και T-175/01, Société des mines de Sacilor — Lormines SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Συνθήκη ΕΚΑΧ — Χαλυβουργία — Εγκατάλειψη των παραχωρήσεων εκμεταλλεύσεως ορυχείων — Επιβαρύνσεις επιβληθείσες από τη Γαλλική Δημοκρατία στις επιχειρήσεις εκμεταλλεύσεως ορυχείων — Καταγγελία — Παράλειψη ευνοϊκής απαντήσεως εκ μέρους της Επιτροπής — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Ενεργητική νομιμοποίηση — Επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 80 ΑΧ»)	14
2004/C 239/30	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 8ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-198/01, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κρατικές ενισχύσεις — Προσφυγή ακυρώσεως — Κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή — Ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων — Δικαιώματα άμυνας — Αιτιολογία)	15
2004/C 239/31	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 6ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-281/01, Hubert Huygens κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Διαδικασία βαθμολογήσεως — Καυστέρηση στη σύνταξη της εκθέσεως βαθμολογίας — Εύλογη προδεσμία — Αγωγή αποζημιώσεως — Ηθική βλάβη και χρηματική ζημία — Διαδικασία προαγωγής — Σιωπηρή απόρριψη της προαγωγής του προσφεύγοντος — Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2000 — Έλλειψη αιτιολογίας — Απόφαση περί προαγωγής 54 υπαλλήλων στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2000 — Απαράδεκτο)	15

2004/C 239/32	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 30ής Ιουνίου 2004, στην υπόθεση T-317/01, M+M Gesellschaft für Unternehmensberatung und Informationssysteme mbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος M+M EURODATA — Προγενέστερο λεκτικό σήμα EURODATA TV — Σχετικός λόγος αρνήσεως — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94»)	16
2004/C 239/33	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 8ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-334/01, MFE Marienfelde GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο λεκτικό σήμα HIPROVIT — Αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος HIPROVITON — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Δικαίωμα ακρόασεως»)	16
2004/C 239/34	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 30ής Ιουνίου 2004, στην υπόθεση T-107/02, GE Betz Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (ΓΕΕΑ) (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προηγούμενο εικονιστικό σήμα — Αίτηση για το κοινοτικό λεκτικό σήμα BIOMATE — Μη προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων στη γλώσσα διαδικασίας ανακοπής — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Κανόνες 16, 17 και 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2868/95»)	17
2004/C 239/35	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 13ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-115/02, AVEX Inc κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος που περιέχει το γράμμα «a» — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα που περιέχει το γράμμα «a» — Κίνδυνος συγχύσεως)	17
2004/C 239/36	Απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 6ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-117/02, Grupo El Prado Cervera, SL κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος CHUFARIT — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα CHUFI — Κίνδυνος συγχύσεως — Κίνδυνος συσχετίσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94)	18
2004/C 239/37	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 15ης Ιουλίου 2004, στις συνεκδ. υποθ. T-180/02 και T-113/03, Γεώργιος Γκούβρας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Τοποθέτηση — Απόσπαση προς το συμφέρον της υπηρεσίας — Αναδρομική μεταβολή του τόπου υπηρεσίας και σχετικά οικονομικής φύσεως δικαιώματα — Αναζήτηση του αχρεωστήτου — Επίδομα εγκαταστάσεως και ημερήσιες αποζημιώσεις — Μεταφορά μέρους των αποδοχών εκτός του τόπου υπηρεσίας)	18
2004/C 239/38	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 30ής Ιουνίου 2004, στην υπόθεση T-186/02, BMI Bertollo Srl κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο λεκτικό σήμα DIESEL — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος DIESELIT — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94)	19
2004/C 239/39	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 8ης Ιουλίου 2004, Στην υπόθεση T-203/02, The Sunrider Corp. κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο λεκτικό σήμα VITAFRUIT — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος VITAFRUIT — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Ομοιότητα των προϊόντων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β) άρθρο 15 και άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94)	19
2004/C 239/40	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 8ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-270/02, MLP Finanzdienstleistungen AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα "bestpartner" — Απόλυτοι λόγοι αρνήσεως καταχώρισεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β) και γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Σήμα στερούμενο διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικό σήμα»)	20

2004/C 239/41	Απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 30ής Ιουνίου 2004, στην υπόθεση T-281/02, Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα Mehr für Ihr Geld — Απόλυτοι λόγοι αρνήσεως καταχωρίσεως — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	20
2004/C 239/42	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 8ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-289/02, Telepharmacy Solutions, Inc κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σημείο TELEPHARMACY SOLUTIONS — Απόλυτοι λόγοι απαράδεκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας)	20
2004/C 239/43	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 15ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-384/02, Fernando Valenzuela Marzo κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Αποδοχές — Επίδομα εγκαταστάσεως — Άρθρο 9, παράγραφος 3, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Προθεσμία ενός έτους)	21
2004/C 239/44	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 13ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-115/03, Samar SpA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος GAS STATION — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα BLUE JEANS GAS — Απαράδεκτο της καταχωρίσεως)	21
2004/C 239/45	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 8ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-136/03, Robert Charles Schochaert κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Άρνηση προαγωγής — Ηθική παρενόχληση — Καθήκον αρωγής)	21
2004/C 239/46	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 7ης Ιουνίου 2004, στην υπόθεση T-175/03, Norbert Schmitt κατά Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Ανασυγκρότηση (Εκτακτος υπάλληλος — Καταγγελία της συμβάσεως — Άρθρο 47, παράγραφος 2, στοιχείο α), του Κ.Λ.Π. — Τήρηση των διατάξεων της συμβάσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)	22
2004/C 239/47	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 29ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση T-188/03, Joëlle Hivonnet κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Υπάλληλοι — Σχολικό επίδομα — Κριτήρια χορηγήσεως — Σπουδές πρωτοβάθμιας εκπαίδευσως — Νηπιαγωγείο)	22
2004/C 239/48	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου, της 12ης Μαΐου 2004, στην υπόθεση T-198/01 R [III], Technische Glaswerke Ilmenau GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Κρατική ενίσχυση — Υποχρέωση ανακτήσεως — Fumus boni juris — Επείγων χαρακτήρας — Στάθμιση των συμφερόντων — Εξαιρετικές περιστάσεις)	22
2004/C 239/49	Διάταξη του Πρωτοδικείου, της 7ης Ιουνίου 2004, στην υπόθεση T-230/02, X κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αγωγή αποζημιώσεως — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Αγωγή εν μέρει στερούμενη κάθε νομικού ερείσματος και εν μέρει απαράδεκτη)	23
2004/C 239/50	Διάταξη του Πρωτοδικείου, της 27ης Μαΐου 2004, στην υπόθεση T-379/03, Antonio Di Andolfi κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμίες — Αγωγή αποζημιώσεως — Εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο — Τυπική προϋπόθεση — Εντολή προς τη διοίκηση — Προδήςως απαράδεκτο)	23
2004/C 239/51	Διάταξη του Πρωτοδικείου, της 6ης Μαΐου 2004, στην υπόθεση T-34/03, André Hecq κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Βλαπτική πράξη — Ενεργητική νομιμοποίηση — Υπάλληλος ενεργών προσωπικός και όχι για λογαριασμό συνδικαλιστικής οργάνωσης — Απαράδεκτο)	23

2004/C 239/52	Διάταξη του Πρωτοδικείου, της 10ης Μαΐου 2004, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-314/03 και T-378/03, Musée Grévin SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Πρόγραμμα PHARE/JOP — Σχέδιο κοινής επιχειρήσεως στην Πολωνία — Κοινοτική χρηματοδότηση — Αίτηση επιστροφής όλων των καταβληθέντων ποσών — Ρήτρα διαιτησίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο) 24	24
2004/C 239/53	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου, της 9ης Ιουνίου 2004, στην υπόθεση T-91/04 R, Alexander Just κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ασφαλιστικά μέτρα — Διαδικασία διαγωνισμού — Αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως — Παραδεκτό) 24	24
2004/C 239/54	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου, της 9ης Ιουνίου 2004, στην υπόθεση T-92/04 R, Marta Christina Moren Abat κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ασφαλιστικά μέτρα — Διαδικασία διαγωνισμού — Αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως — Παραδεκτό) 24	24
2004/C 239/55	Υπόθεση T-150/04: Προσφυγή της Mühlhens GmbH & Co. KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 23 Απριλίου 2004 25	25
2004/C 239/56	Υπόθεση T-208/04: Αγωγή της Dominique Hardy κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 7 Ιουνίου 2004 25	25
2004/C 239/57	Υπόθεση T-265/04: Προσφυγή της εταιρίας Adriatica di Navigazione S.p.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 24 Ιουνίου 2004 26	26
2004/C 239/58	Διαγραφή της υποθέσεως T-14/00 27	27
2004/C 239/59	Διαγραφή της υποθέσεως T-236/99 27	27
2004/C 239/60	Διαγραφή της υποθέσεως T-263/99 28	28
2004/C 239/61	Διαγραφή της υποθέσεως T-264/99 28	28
2004/C 239/62	Διαγραφή της υποθέσεως T-280/99 28	28
2004/C 239/63	Διαγραφή της υποθέσεως T-284/99 28	28
2004/C 239/64	Διαγραφή της υποθέσεως T-325/03 28	28

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2004/C 239/65	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> ΕΕ C 228 της 9.11.2004 29	29
---------------	--	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση αναίρεσης της εταιρίας Showa Denko K.K. κατά της αποφάσεως της 29ης Απριλίου 2004 του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-236/01, T-239/01 T-244/01 έως T-246/01, T-251/01 και T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd κ.λπ. κατά Επιτροπής, που ασκήθηκε την 1η Ιουλίου 2004

(Υπόθεση C-289/04 P)

(2004/C 239/01)

Η Showa Denko K.K. [υπόθεση T-245/01 (1)], με έδρα το Τόκιο (Ιαπωνία), εκπροσωπούμενη από τους M. Dolmans, J. Temple Lang και P. Werdmuller, δικηγόρους, άσκησε αναίρεση την 1η Ιουλίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 29ης Απριλίου 2004, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-236/01, T-239/01 T-244/01 έως T-246/01, T-251/01 και T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd κ.λπ. κατά Επιτροπής.

Η αναρροσειουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει μερικώς την απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-245/01, Showa Denko K.K. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
- να μειώσει το επιβληθέν στην αναρροσειουσα πρόστιμο σε 6 960 000 ευρώ ή στο ποσό το οποίο το Δικαστήριο κρίνει πρόσφορο κατά την άσκηση της δικαιοδοσίας του και
- να λάβει κάθε άλλο μέτρο που το Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα:

Η αναρροσειουσα υποστηρίζει ότι δεν υπάρχουν ενδείξεις σχετικά με το ότι ο όμιλος της ίδιας ή η κεντρική διοίκησή της είχε εμπλακεί στη σύμπραξη, δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι η αναρροσειουσα μετείχε στις σχετικές παραβάσεις εσκεμμένα, εκ προθέσεως και εν γνώσει των περιστάσεων και, ασφαλώς, δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι αυτά ίσχυαν για την αναρροσειουσα περισσότερο από ό,τι για τους λοιπούς μετέχοντες. Επομένως, δεν δικαιολογείται η ξεχωριστή μεταχείριση της αναρροσειουσας έτσι ώστε να ληφθεί υπόψη σε βάρος της ένας ειδικός «αποτρεπτικός παράγοντας».

Αν ένα πρόστιμο, υπολογιζόμενο διαφορετικά, πρέπει να αυξηθεί προκειμένου να έχει αποτρεπτικό χαρακτήρα, το ποσό της αυξήσεως αυτής πρέπει να στηρίζεται λογικά στο κέρδος το οποίο η εταιρία ανέμενε να αποκομίσει με την παράβαση. Η εν λόγω αύξηση μπορεί να στηρίζεται μόνο στον κύκλο εργασιών της εταιρίας στην αγορά την οποία αφορά η παράβαση, προσαρμοσμένη ώστε να ληφθεί υπόψη ο βαθμός της πιθανότητας αποκαλύψεώς της.

Το «μέγεθος» της εταιρίας ή του ομίλου σε αγορές οι οποίες δεν επηρεάστηκαν από την παράβαση δεν έχει σημασία όσον αφορά τα

ελπιζόμενα κέρδη και τα κίνητρα που έχει μια εταιρία να παραβεί τον νόμο, αλλ' ούτε και έχει σχέση με τον κίνδυνο αποκαλύψεώς της. Μια οικονομική ανάλυση το επιβεβαιώνει αυτό. Επομένως, το μέγεθος και τα οικονομικά μέσα δεν έχουν σημασία για τον ενδεχόμενο υπολογισμό μιας τέτοιας προσαυξήσεως προκειμένου να εξασφαλιστεί ο αποτρεπτικός χαρακτήρας του προστίμου. Με άλλα λόγια, το μέγεθος και τα οικονομικά μέσα δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να διαχωρίσουν τη θέση της αναρροσειουσας και να οδηγήσουν σε αύξηση του επιβαλλόμενου σ' αυτήν προστίμου.

Σε μια τέτοια περίπτωση εισάγονται δυσμενείς διακρίσεις, λαμβάνεται αυθαίρετο μέτρο δυσανάλογα αυστηρό σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, το οποίο δεν στηρίζεται σε πρόσφορη συλλογιστική.

Έτσι, η αναρροσειουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή και το Πρωτοδικείο έσφαλλαν στηρίζοντας την αύξηση του προστίμου, προκειμένου να εξασφαλιστεί ο αποτρεπτικός χαρακτήρας του, στον κύκλο εργασιών των προϊόντων της αναρροσειουσας τα οποία δεν επηρεάζονταν από την παράβαση, χωρίς κανένα στοιχείο περί της ανάγκης εξασφαλίσεως του αποτρεπτικού χαρακτήρα του και χωρίς να παρατίθεται κάποια εύλογη αιτιολογία για το ποσό της προσαυξήσεως.

(1) EE C 17 της 19.1.2002, σ. 15.

Αίτηση αναίρεσης της SEC Corporation, που ασκήθηκε στις 15 Ιουλίου 2004 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 29 Απριλίου 2004 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα) στις συνεκδ. υποθ. T-236/01, T-239/01, T-244/01 έως T-246/01, T-251/01 και T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-307/04 P)

(2004/C 239/02)

Η SEC Corporation [υπόθεση T-251/01 (1)] με έδρα το Amagasaki, Hyogo (Ιαπωνία), εκπροσωπούμενη από τον K. Platteau, δικηγόρο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Ιουλίου 2004 αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 29 Απριλίου 2004 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα) στις συνεκδ. υποθ. T-236/01, T-239/01, T-244/01 έως T-246/01, T-251/01 και T-252/01, Tokai Carbon Co. Ltd κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

α) να εξαφανίσει μερικώς την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθόσον αυτή διαπιστώνει ότι η Επιτροπή εδικαιούτο να χρησιμοποιήσει τον κύκλο εργασιών της σε παγκόσμιο επίπεδο ως στοιχείο διαφοροποίησης όταν καθόρισε το βασικό ποσό του επιβληθέντος στην ανααιρεσίουσα προστίμου·

β) να ακυρώσει το άρθρο 3 της αποφάσεως της Επιτροπής⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτοδικείο, καθόσον επιβάλλει πρόστιμο 6,138 εκατομ. ευρώ στην ανααιρεσίουσα ή, τουλάχιστον, να προβεί σε ουσιώδη μείωση του προστίμου αυτού σε ποσό το οποίο θα κρίνει πρόσφορο το Δικαστήριο και

γ) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσίουσας ενώπιον του Πρωτοδικείου και ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσίουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου πρέπει να εξαφανιστεί για τους ακόλουθους λόγους:

1. Παράβαση του άρθρου 253 της συνθήκης ΕΚ, προσβολή της αρχής *ne bis in idem* και της αρχής της επικειίας, διότι το Πρωτοδικείο δέχθηκε ότι η Επιτροπή, καθορίζοντας το επιβληθέν στην SEC πρόστιμο και στο πλαίσιο των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της υποθέσεως, δεν ήταν υποχρεωμένο να συνεκτιμήσει τις κυρώσεις που είχαν επιβάλει προηγουμένως οι αμερικανικές αρχές προστασίας του ανταγωνισμού με βάση τα ίδια περιστατικά.

2. Παράβαση του άρθρου 253 της συνθήκης ΕΚ και προσβολή των αρχών της επικειίας και της αναλογικότητας, διότι το Πρωτοδικείο δέχθηκε ότι η Επιτροπή εδικαιούτο να διαφοροποιήσει το βασικό ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στα εμπλεκόμενα μέρη αποκλειστικά με βάση τον κύκλο εργασιών τους σε παγκόσμιο επίπεδο, παραβλέποντας την έκταση των δραστηριοτήτων της SEC στον ΕΟΧ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 31 της 2.2.2002, σ. 12.

⁽²⁾ Απόφαση 2002/271/ΕΚ της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2001, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ — Υπόθεση COMP/E-1/36.490 — Ηλεκτρόδια γραφίτη (ΕΕ 2002, L 100 σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof, με απόφαση της 20ής Απριλίου 2004 στην υπόθεση Fleisch-Winter GmbH & Co. KG κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Υπόθεση C-309/04)

(2004/C 239/03)

Με απόφαση της 20ής Απριλίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Ιουλίου 2004, το Bundesfinanzhof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Fleisch-Winter GmbH & Co. KG και Hauptzollamt Hamburg-Jonas, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποφανθεί επί των εξής ερωτημάτων:

1. Αποκλείει την ύπαρξη υγιούς, ανόθευτης και σύμφωνης με τα συναλλακτικά ήθη ποιότητας κατά την έννοια του άρθρου 13, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 το γεγονός και μόνον ότι κατόπιν ερευνών των τελωνειακών αρχών προέκυψαν υπόνοιες ότι το επίμαχο προϊόν εμπίπτει σε διάταξη του κοινοτικού δικαίου που απαγορεύει τη διάθεσή του, συγκεκριμένα απαγορεύει την αποστολή προϊόντων —για τα οποία καταβάλλεται επιστροφή λόγω εξαγωγής— από ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος σε άλλα κράτη μέλη και σε τρίτες χώρες ανεξαρτήτως της πραγματικής ποιότητας που έχει σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση το προϊόν ή της καταλληλότητάς του να διατεθεί στην αγορά;

2. Περιλαμβάνεται η διαβεβαίωση σχετικά με την υγιή, ανόθευτη και σύμφωνη με τα συναλλακτικά ήθη ποιότητα κατά την έννοια του άρθρου 13, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87, που παρέχεται με την ενώπιον των εθνικών αρχών υποβαλλόμενη αίτηση καταβολής της επιστροφής, μεταξύ των στοιχείων που προβλέπει το άρθρο 11, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο σε συνδυασμό με το άρθρο 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το *Gerechtshof te Amsterdam* με απόφαση της 28ης Ιουνίου 2004 στην υπόθεση *B.V. Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht* και *Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Rotterdam*

(Υπόθεση C-311/04)

(2004/C 239/04)

Με απόφαση της 28ης Ιουνίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 22 Ιουλίου 2004, το *Gerechtshof te Amsterdam* στο πλαίσιο της υποθέσεως *B.V. Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht* κατά *Inspecteur van de Belastingdienst* — προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Είναι η συμπληρωματική σημείωση (ΕΚ) 1 του κεφαλαίου 10 του Κοινού Δασμολογίου, όπως έχει υπό τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, ισχυρή κατά το μέρος που για το μισολευκασμένο ρύζι τάσσει άλλες απαιτήσεις από εκείνες που οι επεξηγηματικές σημειώσεις του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας τάσσουν για την κλάση 1006 του Εναρμονισμένου Συστήματος;
2. Αν στο πρώτο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση: δύναται βάσει του άρθρου 220, παράγραφος 2, αρχή και στοιχείο β) τέταρτο εδάφιο, του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα να γίνει επίκληση της καλής πίστεως της προσφεύγουσας στην περίπτωση που η προσφεύγουσα γνώριζε ή έπρεπε να γνωρίζει τη συμπληρωματική σημείωση (ΕΚ) 1, αρχή και στοιχείο στ) του κεφαλαίου 10 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, αλλά δεν γνώριζε, ή τουλάχιστον μπορούσε να αμφιβάλλει ότι, λαμβανομένου υπόψη του διαφορετικού ορισμού που παραθέτουν οι σχετικές με την κλάση 1006 του Εναρμονισμένου Συστήματος επεξηγηματικές σημειώσεις του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας, η συμπληρωματική αυτή σημείωση είναι ισχυρή;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, που υπέβαλε το *Verwaltungsgericht frankfurt am Main*, με διάταξη της 24ης Ιουνίου 2004, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των *Franz Egenberger GmbH Molkerei und trockenwerk* και *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung*

(Υπόθεση C-313/04)

(2004/C 239/05)

Το *Verwaltungsgericht Frankfurt am Main*, με διάταξη της 24ης Ιουνίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου την 26η Ιουλίου 2004, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των, *Franz Egenberger GmbH Molkerei und trockenwerk* και *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung*, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Αντίκειται το άρθρο 35, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2535/2001 της Επιτροπής προς υπέρτερους κανόνες του κοινοτικού δικαίου, ιδίως προς την απορρέουσα από το άρθρο 28 ΕΚ απαγόρευση των ποσοτικών περιορισμών επί των εισαγωγών ή των μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος, προς την απορρέουσα από το άρθρο 34, παράγραφος 2, εδάφιο 2, ΕΚ απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων και προς το άρθρο 26, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/1999 του Συμβουλίου, με αποτέλεσμα να είναι ανίσχυρο;
2. Αντίκειται το άρθρο 25, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2535/2001 της Επιτροπής προς υπέρτερους κανόνες του κοινοτικού δικαίου, ιδίως προς την απορρέουσα από το άρθρο 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων, καθώς και προς την απορρέουσα από το άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/1999 του Συμβουλίου, απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων, προς το άρθρο 28 ΕΚ, καθώς και προς το άρθρο 82, παράγραφος 1, ΕΚ, με αποτέλεσμα να είναι ανίσχυρο;
3. Αντίκειται τα άρθρα 25, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2535/2001 της Επιτροπής προς το άρθρο XVII 1 α της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (ΓΣΔΕ) και προς το άρθρο 1, παράγραφος 3, της συμφωνίας περί διαδικασίας εισαγωγής, με αποτέλεσμα να είναι ανίσχυρο;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 22ας Ιουλίου 2004 στην υπόθεση *Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie* κατά *College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen* (Ctb)

(Υπόθεση C-316/04)

(2004/C 239/06)

Με απόφαση της 22ας Ιουλίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Ιουλίου 2004, το *College van Beroep voor het bedrijfsleven*, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ *Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie* και *College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen* (Ctb) που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

- 1α) Δύναται το άρθρο 8 της οδηγίας περί φυτοπροστατευτικών προϊόντων (*) να εφαρμοστεί από τον εθνικό δικαστή μετά την παρέλευση της προθεσμίας του άρθρου 23 της οδηγίας αυτής;
 - 1β) Δύναται το άρθρο 16 της οδηγίας περί βιοκτόνων (**) να εφαρμοστεί από τον εθνικό δικαστή μετά την παρέλευση της προθεσμίας του άρθρου 34 της οδηγίας αυτής;
2. Πρέπει το άρθρο 16 της οδηγίας περί βιοκτόνων να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η διάταξη αυτή έχει το ίδιο περιεχόμενο με το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας περί φυτοπροστατευτικών προϊόντων;

3. Πρέπει το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας περί βιοκτόνων να ερμηνευθεί ως υποχρέωση stand-still;

Αν στο ερώτημα αυτό δοθεί αρνητική απάντηση:

θέτει το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας περί βιοκτόνων περιορισμούς όσον αφορά τις τροποποιήσεις των εθνικών κανόνων σχετικά με τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά, και αν και ποιους περιορισμούς;

4. Αν στο δεύτερο ερώτημα δοθεί αρνητική απάντηση:

α) πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας περί φυτοπροστατευτικών προϊόντων να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, αν ένα κράτος μέλος επιτρέπει (σελ. 39 του πρωτοτύπου) να διατίθενται στην αγορά εντός της επικρατείας του φυτοπροστατευτικά προϊόντα που έχουν δραστικές ουσίες οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της οδηγίας αυτής και δύο χρόνια μετά την κοινοποίηση της οδηγίας αυτής διατίθενταν στην αγορά, πρέπει να ληφθεί υπόψη το άρθρο 4 της οδηγίας περί φυτοπροστατευτικών προϊόντων;

β) Πρέπει στη συνέχεια το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας περί φυτοπροστατευτικών προϊόντων να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, αν ένα κράτος μέλος επιτρέπει να διατίθενται στην αγορά εντός της επικρατείας του φυτοπροστατευτικά προϊόντα που έχουν δραστικές ουσίες οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της οδηγίας αυτής και δύο χρόνια μετά την κοινοποίηση της οδηγίας αυτής διατίθενταν στην αγορά, πρέπει να ληφθεί υπόψη το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας περί φυτοπροστατευτικών προϊόντων;

5. Πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας περί φυτοπροστατευτικών προϊόντων να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ως επανεξέταση νοείται και ο έλεγχος κατά τον οποίο λαμβάνονται υπόψη οι συνέπειες που η σχετική δραστική ουσία έχει για την υγεία των ανθρώπων και των ζώων και για το περιβάλλον και βάσει του οποίου η δραστική αυτή ουσία αναγγέλλεται, η δε αναγγελία αυτή έχει ως συνέπεια ότι αυτεπαγγέλτως εγκρίνονται ή καταχωρίζονται τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που έχουν τη δραστική αυτή ουσία;

6. Πρέπει το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας περί φυτοπροστατευτικών προϊόντων να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περιέχει μόνο διατάξεις σχετικά με την παροχή στοιχείων πριν από μια επανεξέταση ή πρέπει η διάταξη αυτή να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι απαιτήσεις που θέτει έχουν σημασία και για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να γίνει η επανεξέταση;

Αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η Cour d'Appel de Lyon, με αποφάσεις της 24ης Φεβρουαρίου 2004 στις υποθέσεις SAS Distribution Casino France, διάδοχος της Société Casino France, κατά Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales), La Société Casino France, διάδοχος της SA Imqef, διαδόχου της SA Judis, κατά Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales), SA Dechrist Holding κατά Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales), SA Komogo κατά Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales), SARL Tout pour la maison κατά Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales)

(Υπόθεση C-321/04, C-322/04, C-323/04, C-324/04, C-325/04)

(2004/C 239/07)

Με αποφάσεις της 24ης Φεβρουαρίου 2004, οι οποίες περιήλθαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Ιουλίου 2004, η Cour d'Appel de Lyon, στο πλαίσιο των διαφορών μεταξύ

SAS Distribution Casino France, διαδόχου της Société Casino France, και Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales) (υπόθεση C-321/04)

La Société Casino France SA, διαδόχου της Imqef, διαδόχου της SA Judis, και Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales) (υπόθεση C-322/04)

SA Dechrist Holding και Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales) (υπόθεση C-323/04)

SA Komogo και Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales) (υπόθεση C-324/04)

SARL Tout pour la maison και Organic de recouvrement (Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales) (υπόθεση C-325/04),

που εκκρεμούν ενώπιόν της, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του ερωτήματος αν το καταβαλλόμενο από την εφεσείουσα εταιρεία τέλος αρωγής για το εμπόριο και τη βιοτεχνία χαρακτηρίζεται ή όχι κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 ΕΚ (παλαιού άρθρου 92 της συνθήκης ΕΚ).

(¹) ΕΕ L 230 της 19.8.1991, σ. 1.

(²) ΕΕ L 123 της 24.4.1998, σ. 1.

Αίτηση του Consiglio di Stato (έκτο τμήμα), αποφαινόμενο υπό την ιδιότητά του ως δικαιοδοτικού οργάνου, για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, υποβληθείσα με διάταξη της 6ης Απριλίου 2004 στο πλαίσιο της εκκρεμούς ενώπιόν του υποθέσεως μεταξύ ATI EAC srl Viaggi di Maio snc και EAC srl (ιδίω ονόματι), αφενός, και ACTV Venezia spa, Provincia di Venezia, Comune di Venezia και ATI La Linea spa CSSA, αφετέρου

(Υπόθεση C-331/04)

(2004/C 239/08)

Με διάταξη της 6ης Απριλίου 2004, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Ιουλίου 2004, το Consiglio di Stato, αποφαινόμενο ως δικαιοδοτικό όργανο, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ ATI EAC srl Viaggi di Maio snc και EAC srl (ιδίω ονόματι), αφενός, και ACTV Venezia spa, Provincia di Venezia, Comune di Venezia και ATI La Linea spa CSSA, αφετέρου, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«Ερωτάται αν είναι θεμιτό να ερμηνεύεται η εν λόγω διάταξη (του άρθρου 34 της οδηγίας 93/38/ΕΚ) ως εμπεριέχουσα ελαστικό κανόνα επιτρέποντα στην αναθέτουσα αρχή, σε περίπτωση αναθέσεως συμβάσεως σύμφωνα με τη μέθοδο της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς, να καθορίζει τα κριτήρια κατά τρόπο γενικόλογο στην προκήρυξη ή στη συγγραφή υποχρεώσεων, παρέχοντας ακολούθως στην επιτροπή διεξαγωγής του διαγωνισμού τη δυνατότητα να εξειδικεύει ενδεχομένως ή/και να συμπληρώνει τα εν λόγω κριτήρια, όπου παρίσταται ανάγκη, ενώ η εν λόγω εξειδίκευση ή/και συμπλήρωση να λαμβάνουν χώρα πριν από το άνοιγμα των φακέλων που περιέχουν τις προσφορές και να μη καταλήγουν να καινοτομούν έναντι των προκαθορισμένων με την προκήρυξη κριτηρίων ή αν, αντιθέτως, ο εν λόγω κανόνας πρέπει να ερμηνεύεται αυστηρά ως επιβάλλων στην αναθέτουσα αρχή την υποχρέωση να προσδιορίζει αναλυτικώς τα κριτήρια αναθέσεως στην προκήρυξη ή στη συγγραφή υποχρεώσεων πριν από την προεπιλογή των υποψηφίων ή την πρόσκληση προς υποβολή προσφορών και ως αποκλείων η επιτροπή διεξαγωγής διαγωνισμού να δύναται υπό οποιονδήποτε τρόπο να παρεμβαίνει μεταγενέστερα εξειδικεύοντας ή/και συμπληρώνοντας τα εν λόγω κριτήρια ή δημιουργώντας υποκατηγορίες ή υπομόρια, εφόσον κάθε ένδειξη των κριτηρίων αναθέσεως πρέπει, για λόγους διαφάνειας, να περιλαμβάνεται στην προκήρυξη ή στη συγγραφή υποχρεώσεων.

Αν, υπό το φως του κοινοτικού δικαίου, παρίσταται εν τέλει νόμιμος ο παραδοσιακός ερμηνευτικός προσανατολισμός που διαμορφώθηκε με τη νομολογία του Consiglio di Stato και τείνει στη συμπληρωματική των κριτηρίων παρέμβαση της επιτροπής διεξαγωγής του διαγωνισμού πριν από το άνοιγμα των φακέλων.

Αν είναι θεμιτό, υπό το φως του εν λόγω κανόνα ερμηνευόμενου ελαστικώς εν όψει του επιρρήματος “ενδεχομένως”, η αναθέτουσα αρχή να χωρεί στη ρύθμιση του διαγωνισμού κατά τρόπο προβλέποντα, σε σχέση με κριτήριο αναθέσεως (εν προκειμένω λεπτομέρειες οργανώσεως και υποστηρίξεως) τη μοριοδότηση κατά την απόλυτη κρίση της αναθέτουσας αρχής, με γνώμονα δέσμη κριτηρίων, τη διαβάθμιση των οποίων δεν προβλέπει η προκήρυξη, οπότε, υπό την έννοια αυτή, το κριτήριο καθίσταται απροσδιόριστο, ή αν, εν πάση περιπτώσει, ο κανόνας επιβάλλει την υποχρέωση διαυγείας αξιώματος κατά

τη διατύπωση των κριτηρίων, ασυμβίβαστη προς την έλλειψη διαβαθμίσεως αυτών με την προκήρυξη, και αν, σε περίπτωση νομιμότητας της διατάξεως, ως εκ της υποτιθέμενης ελαστικότητας του κανόνα και της μη δεσμευτικότητας της διαβαθμίσεως όλων των στοιχείων, έναντι αυτής, ελλείπει ρητής αναθέσεως εξουσιών στην επιτροπή διεξαγωγής του διαγωνισμού μέσω της προκηρύξεως, μπορεί να γίνει δεκτή η συμπληρωματική-εξειδικευτική παρέμβαση της επιτροπής (ως απόρροια απλώς και μόνο της αναγνωριζόμενης αυτοτελούς σημασίας και της σχετικής βαρύτητας που αναγνωρίζεται σε κάθε επί μέρους στοιχείο στο οποίο η προκήρυξη χορηγούσε συνολικά ως βαθμούς αξιολογήσεως κατ' ανώτατο όριο 25 μόρια) ή αν, αντιθέτως, επιβάλλεται η κατά γράμμα εφαρμογή της ρυθμίσεως του διαγωνισμού, μέσω της χορηγήσεως μορίων κατ' ενιαία αξιολόγηση των διαφόρων και περιπλόκων στοιχείων που περιέχει ο lex specialis.

Αν, εν πάση περιπτώσει, υπό το φως της εν λόγω διατάξεως, είναι θεμιτό να αναγνωρίζεται εν γένει στην επιτροπή διεξαγωγής του διαγωνισμού, η οποία πρέπει να αξιολογεί τις προσφορές, ανεξαρτήτως των διατυπωμένων με την προκήρυξη λεπτομερειών, κατά τη διαδικασία συνάψεως μέσω της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς, αλλά αποκλειστικώς έναντι της περιπλοκότητας των προς αξιολόγηση στοιχείων, εξουσία αυτοπεριορισμού της εν γένει δράσεώς της, εξειδικεύοντας τις παραμέτρους εφαρμογής των προκαθορισμένων με την προκήρυξη κριτηρίων, και αν η εν λόγω εξουσία της επιτροπής διεξαγωγής του διαγωνισμού μπορεί να ασκηθεί με τη δημιουργία υποκατηγοριών, υπομορίων ή απλώς με την υπαγόρευση πιο συγκεκριμένων κριτηρίων εφαρμογής των αναφερομένων εν γένει με την προκήρυξη ή τη συγγραφή υποχρεώσεων κριτηρίων, πάντοτε εξυπακούεται πριν από το άνοιγμα των φακέλων.»

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 15 Ιουνίου 2004

(Υπόθεση C-256/04)

(2004/C 239/09)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Arnaud Bordes και Μηνά Κωνσταντινίδη, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, άσκησε στις 15 Ιουνίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεοπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2001/89/ΕΚ (*) του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2001 σχετικά με κοινοτικά μέτρα για την καταπολέμηση της κλασικής πανώλους των χοίρων, και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
2. να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 31 Οκτωβρίου 2002.

(¹) ΕΕ L 316 της 1.12.2001, σ. 5.

Προσφυγή της Δημοκρατίας της Πολωνίας κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 28 Ιουνίου 2004

(Υπόθεση C-273/04)

(2004/C 239/10)

Η Δημοκρατία της Πολωνίας, εκπροσωπούμενη από τον Jarosław Pietras, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή στις 28 Ιουνίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

1. Η Δημοκρατία της Πολωνίας ζητεί από το Δικαστήριο: να ακυρώσει το άρθρο 1, σημείο 5, της αποφάσεως 2004/281/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για την αναπροσαρμογή της πράξης περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λεττονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, κατόπιν της μεταρρύθμισης της κοινής γεωργικής πολιτικής (¹).

2. Η Δημοκρατία της Πολωνίας ζητεί επίσης από το Δικαστήριο:

- να αποφασίσει τη διεξαγωγή της διαδικασίας στην πολωνική γλώσσα·
- να παραπέμψει την υπόθεση στο τμήμα μείζονος συνθέσεως·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Πολωνίας εκθέτει ότι το άρθρο 23 της Πράξεως Προσχωρήσεως, ερμηνευόμενο σύμφωνα με τους κανόνες ερμηνείας των διεθνών συνθηκών και του κοινοτικού δικαίου, δεν αποτελεί νόμιμη βάση για τα οριζόμενα στο άρθρο 1, σημείο 5, της αποφάσεως 2004/281/ΕΚ, το οποίο επεκτείνει την αρχή της καταβολής των κοινοτικών ενισχύσεων αρχικά μόνον μέχρις ενός ορισμένου ποσοστού και στις νέες άμεσες ενισχύσεις.

Η προσβαλλόμενη διάταξη δεν αποτελεί προσαρμογή της Πράξεως Προσχωρήσεως προς τη μεταρρύθμιση της κοινής γεωργικής πολιτικής, αλλά ουσιώδη τροποποίηση των περιλαμβανομένων στην εν λόγω Πράξη, τροποποίηση δυσμενή για τη Δημοκρατία της Πολωνίας και για τους παραγωγούς γεωργικών προϊόντων που ασκούν τις δραστηριότητές τους στο έδαφος της χώρας αυτής. Η προσβαλλόμενη διάταξη δεν είναι αναγκαία κατόπιν μεταρρυθμίσεως των κοινοτικών κανόνων. Συνεπώς, κατά την Πολωνική Κυβέρνηση, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως δεν είχε αρμοδιότητα να διευρύνει την αρχή της μερικής μόνον καταβολής των κοινοτικών ενισχύσεων λαμβάνοντας απόφαση βάσει του άρθρου 23 της Πράξεως Προσχωρήσεως. Θεσπίζοντας την προσβαλλόμενη διάταξη το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως παραβίασε το άρθρο 23 της Πράξεως Προσχωρήσεως.

Η Πολωνική Κυβέρνηση εκθέτει επιπλέον ότι η προσβαλλόμενη διάταξη αντιβαίνει προς τον σκοπό της Συνθήκης Προσχωρήσεως, ο οποίος είναι η πλήρης ισχύς των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που απορρέουν από την ιδιότητα του μέλους της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα νέα κράτη μέλη, και προσβάλλει την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, όπως αυτή προβλέπεται στα άρθρα 12 και 34, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ. Η Συνθήκη Προσχωρήσεως δέχεται την αρχή της εντάξεως των νέων κρατών μελών επί ίσοις όροις, ήτοι τηρουμένης της θεμελιώδους αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ παραγωγών από τα 15 κράτη της Κοινότητας και εκείνων των νέων κρατών μελών. Αυτή η θεμελιώδης αρχή περιορίζεται μόνον στις ειδικά προβλεπόμενες περιπτώσεις μέτρων ενισχύσεως των παραγωγών γεωργικών προϊόντων. Όμως, η προσβαλλόμενη πράξη θέτει μια διαφορετική αρχή, εισάγουσα δυσμενείς διακρίσεις, κατά την οποία όλες οι άμεσες καταβολές, υπάρχουσες ή μέλλουσες, θα χορηγούνται με βάση άνισους κανόνες προκύπτοντες από τον μηχανισμό της σταδιακής εφαρμογής τους. Επομένως, η προσβαλλόμενη διάταξη οδηγεί σε μια απόκλιση από την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ίσης μεταχειρίσεως με αόριστο και αβέβαιο περιεχόμενο.

Η Πολωνική Κυβέρνηση διατείνεται επίσης ότι η προσβαλλόμενη διάταξη, λαμβάνοντας ως βάση μια λύση που έχει στη Συνθήκη χαρακτήρα εξαιρέσεως, υποσκάπτει τον συμβιβασμό που επετεύχθη με διαπραγματεύσεις και παραβιάζει την αρχή της καλής πίστεως. Η Πολωνική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, από την έναρξη των διαπραγματεύσεων για την ένταξη της στην ΕΕ, ο μηχανισμός της σταδιακής εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας αναγνωρίστηκε ως λύση έχουσα τον χαρακτήρα εξαιρέσεως που περιορίζεται μόνον στις ειδικά προβλεπόμενες περιπτώσεις μέτρων ενισχύσεως και όχι ως αρχή ισχύουσα όσον αφορά τη στήριξη των γεωργικών εισοδημάτων εντός της Δημοκρατίας της Πολωνίας.

(¹) ΕΕ L 93, της 30.3.2004, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 27 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση C-326/04)

(2004/C 239/11)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Denis MARTIN και Ελένη ΤΣΕΡΕΠΑ-LACOMBE, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, άσκησε στις 27 Ιουλίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο

1. να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2000/43/EK του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, ⁽¹⁾ σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνικής καταγωγής, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.

2. Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 19 Ιουλίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 180 της 19.7.2000, σ. 22.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 27 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση C-327/04)

(2004/C 239/12)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους M. Huttunen και D. Martin, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή στις 27 Ιουλίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Φινλανδική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας, όσον αφορά την περιφέρεια Ahvenanmaa (νήσων Åland), τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2000/43/EK του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως

φυλετικής ή εθνικής τους καταγωγής ⁽¹⁾, ή μη ανακοινώνοντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2. να καταδικάσει τη Φινλανδική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 19 Ιουλίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 180 της 19.7.2000, σ. 22.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που ασκήθηκε στις 29 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση C-329/04)

(2004/C 239/13)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Denis Martin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, και τον Horstpeter Kreppel, δικαστή στο Arbeitsgericht, αποσπασμένο στη Νομική Υπηρεσία της Επιτροπής στο πλαίσιο ανταλλαγής εθνικών υπαλλήλων, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 29 Ιουλίου 2004 προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 2000/43/EK του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνικής τους καταγωγής, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2. να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία που είχε ταχθεί για τη μεταφορά της οδηγίας 2000/43/EK στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 19 Ιουλίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 180, σ. 22.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 30 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση C-334/04)

(2004/C 239/14)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Μαρία ΠΑΤΑΚΙΑ και Michel VAN BEEK, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, άσκησε στις 30 Ιουλίου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο

να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία,

Χαρακτηρίζοντας ως ΖΕΠ εδάφη των οποίων ο αριθμός και η συνολική επιφάνεια υπολείπονται σαφώς του αριθμού και της συνολικής επιφάνειας των εδαφών που πληρούν τις προϋποθέσεις χαρακτηρισμού τους ως ΖΕΠ κατά την έννοια του άρθρου 4 της οδηγίας,

καθορίζοντας ΖΕΠ επιφάνειας σαφώς υπολειπόμενης της επιφάνειας των αντιστοιχών εδαφών IBA 2000 που πληρούν τις προϋποθέσεις χαρακτηρισμού τους ως ΖΕΠ,

μή καθορίζοντας ΖΕΠ για πολλά είδη πτηνών εγγεγραμμένων στο παράρτημα I της οδηγίας 79/409 ή έχοντας χαρακτηρίσει ως ΖΕΠ ζώνες όπου τα εν λόγω είδη αντιπροσωπεύονται ανεπαρκώς,

μή καθορίζοντας ΖΕΠ για πολλά αποδημητικά είδη ή έχοντας χαρακτηρίσει ως ΖΕΠ ζώνες όπου τα επίμαχα είδη αντιπροσωπεύονται ανεπαρκώς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979 περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά πάγια νομολογία του ΔΕΚ, το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, περί διατηρήσεως των αγρίων πτηνών, επιβάλλει στα κράτη μέλη να θεσπίσουν ειδικό καθεστώς για τις Ζώνες Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ), που να διασφαλίζει, κυρίως, την επιβίωση και την αναπαραγωγή των αναφερομένων στο παράρτημα I της οδηγίας ειδών.

Κατά την νομολογία, επίσης, αλλά και κατά την Επιτροπή, ο κατάλογος «Σημαντικές Περιοχές για τα πουλιά» (Important Birds Areas- IBA) θεωρείται έγκυρη επιστημονική βάση αναφοράς.

Σύμφωνα με τον κατάλογο αυτόν, 186 ζώνες στην Ελλάδα πρέπει να χαρακτηριστούν ΖΕΠ.

Μέχρι την ημερομηνία καταθέσεως της προσφυγής η Ελλάδα είχε καθορίσει μόνο 151 ΖΕΠ και μάλιστα με έκταση μικρότερη της προβλεπόμενης από τον IBA 2000.

Η Επιτροπή συνάγει ότι οι ΖΕΠ αυτές δεν καθορίστηκαν βάσει ορνιθολογικών κριτηρίων όπως προβλέπει το άρθρο 4 της οδηγίας.

Το ελληνικό εθνικό έδαφος έχει μεγάλη ορνιθολογική σημασία για πολλά είδη αγρίων πτηνών εκ των αναφερομένων στο παράρτημα I της οδηγίας, περιλαμβανομένων παγκοσμίως απειλούμενων ειδών — Τα είδη αυτά καλύπτονται ανεπαρκώς από τις υπάρχουσες ΖΕΠ στην Ελλάδα.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας που ασκήθηκε στις 30 Ιουλίου 2004

(Υπόθεση C-335/04)

(2004/C 239/15)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Denis Martin, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, και τον Horstpeter Kreppel, δικαστή στο Arbeitsgericht, αποσπασμένο στη Νομική Υπηρεσία της Επιτροπής στο πλαίσιο ανταλλαγής εθνικών υπαλλήλων, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 30 Ιουλίου 2004 προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾, της 29ης Ιουνίου 2000, περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία που είχε ταχθεί για τη μεταφορά της οδηγίας 2000/43/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 19 Ιουλίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 180, σ. 22.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 2 Αυγούστου 2004

(Υπόθεση C-337/04)

(2004/C 239/16)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Gérard Rozet και Christophe Giolito, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή στις 2 Αυγούστου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη εκτελώντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας την απόφαση 2003/216/ΕΚ της 15ης Ιανουαρίου 2002, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που εφαρμόζει η Γαλλική Δημοκρατία υπέρ της Crédit Mutuel (κρατική ενίσχυση C 88/1997 ex NN 183/1995· έκτοτε δημοσιευθείσα στην ΕΕ L 88 της 4ης Απριλίου 2003, σ. 39), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 249, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, και τα άρθρα 2 και 3 της απόφασεως αυτής·
2. να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι η παροχή εκ μέρους των γαλλικών δημοσίων αρχών στην Crédit Mutuel του δικαιώματος χορηγήσεως του «Livret bleu» [βιβλιαρίου καταθέσεων με παράλληλη φοροαπαλλαγή] περιελάμβανε κρατικές ενισχύσεις ασυμβίβαστες προς την Κοινή Αγορά, εξέδωσε απόφαση στις 15 Ιανουαρίου 2002 κατ'εφαρμογήν του άρθρου 88, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, επιτάσσουσα στη Γαλλία να αναζητήσει από την Crédit Mutuel τις εν λόγω ενισχύσεις που είχαν χορηγηθεί από την 1η Ιανουαρίου 1991, καθώς και να λάβει μέτρα προς κατάργηση στο μέλλον των ενισχύσεων που περιλαμβάνονται στο πλαίσιο του «Livret bleu» και να βελτιώσει τον έλεγχο του εν λόγω βιβλιαρίου.

Οι γαλλικές αρχές απηύθυναν στην Crédit Mutuel στις 18 Ιουνίου 2003 πράξη αναζήτησεως ποσού 117,9 εκατομμυρίων ευρώ. Εντούτοις, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι, μέχρι σήμερα, η Crédit Mutuel δεν έχει επιστρέψει κανένα ποσό ενισχύσεως και ότι η Γαλλία δεν έχει προβεί σε καμία ενέργεια προκειμένου να ανακτήσει τα οφειλόμενα ποσά. Κατά την Επιτροπή, επομένως, η Γαλλία δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, ενώ, δεδομένου ότι δεν πρόβαλε απόλυτη αδυναμία εκτελέσεως, που είναι ο μόνος λόγος άμυνας που μπορεί να προβληθεί, η εκ μέρους της παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο πρέπει να θεωρηθεί ως αποδεδειγμένη.

Εξάλλου, η Επιτροπή δεν εκφράζει τη συμφωνία της όσον αφορά τη μέθοδο των απλών τόκων την οποία χρησιμοποίησαν οι γαλλικές αρχές προς υπολογισμό των τόκων που έπρεπε να συνυπολογιστούν στα προς επιστροφή ποσά, καθώς και όσον αφορά το ποσό του φόρου το οποίο έπρεπε να αφαιρεθεί από τα προς επιστροφή ποσά. Θεωρεί ότι μόνον η κεφαλαιοποίηση των τόκων με τη μέθοδο των δεδουλευμένων τόκων καθιστά δυνατή την εξουδετέρωση του οικονομικού πλεονεκτήματος που παρασχέθηκε στην Crédit Mutuel.

Εξάλλου, οι γαλλικές αρχές δεν απέδειξαν ότι η έκπτωση του φόρου από το προς επιστροφή ποσό πραγματοποιήθηκε κατ'εφαρμογήν εσωτερικών κανόνων και με τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις, σε σχέση με παρόμοιες περιπτώσεις διεπόμενες από το εσωτερικό δίκαιο. Κατά συνέπεια, το προς επιστροφή ποσό που προτείνουν οι γαλλικές αρχές δεν επιτρέπει την πραγματική εκτέλεση της αποφάσεως της Επιτροπής.

Τέλος, η Επιτροπή εκτιμά ότι η Γαλλία δεν συμμορφώθηκε προς τα άρθρα 2 (2), 2 (3) και 2 (4) της απόφασεως της 15ης Ιανουαρίου 2002, που αποβλέπουν στην εξασφάλιση του ότι θα καταργηθούν στο μέλλον τα στοιχεία ενισχύσεως που περιλαμβάνονται στο Livret bleu, καθώς και έναν καλύτερο έλεγχό του, αλλά περιορίστηκε να βεβαιώσει τη λήψη των αναγκαίων μέτρων. Η Επιτροπή δεν διαθέτει ως σήμερα κανένα στοιχείο που να της παρέχει τη δυνατότητα να συμπεράνει ότι η απόφασή της εκτελέστηκε πραγματικά επί των σημείων αυτών.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, η οποία ασκήθηκε στις 13 Αυγούστου 2004

(Υπόθεση C-349/04)

(2004/C 239/17)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Eric Gippini Fournier και την Karolina Mojzesowicz, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 13 Αυγούστου 2004 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι το Λουξεμβούργο, παραλείποντας να παράσχει στην Επιτροπή τα στοιχεία της είναι απαραίτητα για να διαπιστώσει αν τηρήθηκαν οι διατάξεις της οδηγίας 2002/77/ΕΚ (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 της εν λόγω οδηγίας·
2. να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα:

Το άρθρο 9 της οδηγίας 2002/77/ΕΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να παράσχουν στην Επιτροπή, το αργότερο στις 24 Ιουλίου 2003, τα στοιχεία που είναι αναγκαία για να διαπιστώσει αυτή αν τηρήθηκαν οι διατάξεις της εν λόγω οδηγίας.

(¹) Οδηγία 2002/77/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με τον ανταγωνισμό τις αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 249, σ. 21).

Διαγραφή της υποθέσεως C-401/02 ⁽¹⁾

(2004/C 239/18)

Με διάταξη της 2ας Ιουνίου 2004 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-401/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 19 της 25.1.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως C-322/03 ⁽¹⁾

(2004/C 239/19)

Με διάταξη της 17ης Μαΐου 2004 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-322/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 213 της 6.9.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως C-418/03 ⁽¹⁾

(2004/C 239/20)

Με διάταξη της 13ης Ιουλίου 2004 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέ-

σεως C-418/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 275 της 15.11.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως C-534/03 ⁽¹⁾

(2004/C 239/21)

Με διάταξη της 11ης Ιουνίου 2004 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-534/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 213 της 6.3.2004.

Διαγραφή της υποθέσεως C-76/04 ⁽¹⁾

(2004/C 239/22)

Με διάταξη της 11ης Ιουνίου 2004 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-76/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

⁽¹⁾ ΕΕ C 94 της 17.4.2004.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Με διατάξεις της 8ης Ιουνίου 2004 το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων παρέπεμψε στο Πρωτοδικείο τις υποθέσεις που περιλαμβάνονται στην αριστερή στήλη του κάτωθι πίνακα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2 της αποφάσεως 2004/407/ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 26ης Απριλίου 2004, που τροποποιεί τα άρθρα 51 και 54 του πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου

(2004/C 239/23)

Οι υποθέσεις αυτές πρωτοκολλήθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου υπό τους αριθμούς που σημειώνονται στη δεξιά στήλη κατωτέρω.

Αριθμός της υποθέσεως που παρέπεμψε το Δικαστήριο	Ονόματα των διαδίκων	Ανακοίνωση περί της πρωτοκολλήσεως της υποθέσεως που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα		Αριθμός πρωτοκόλλου της Γραμματείας του Πρωτοδικείου
		ΕΕ	της	
C-197/01	Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής	C 227	11.08.2001	T-216/04
C-325/01	Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής	C 303	27.10.2001	T-217/04
C-368/01	Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής	C 331	24.11.2001	T-218/04
C-407/01	Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής	C 369	22.12.2001	T-227/04
C-290/02	Ιταλία κατά Επιτροπής	C 233	28.09.2002	T-222/04
C-314/02	Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής	C 247	12.10.2002	T-228/04
C-280/03	Επιτροπή κατά Lior κ.λπ.	C 213	06.09.2003	T-245/04
C-388/03	Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής	C 275	15.11.2003	T-233/04
C-401/03	Ιταλία κατά Επιτροπής	C 304	13.12.2003	T-223/04
C-430/03	Ιταλία κατά Επιτροπής	C 304	13.12.2003	T-224/04
C-455/03	Γαλλία κατά Επιτροπής	C 304	13.12.2003	T-240/04
C-464/03	Ισπανία κατά Επιτροπής	C 7	10.01.2004	T-219/04
C-492/03	Αυστρία κατά Επιτροπής	C 21	24.01.2004	T-235/04
C-60/04	Ιταλία κατά Επιτροπής	C 106	30.04.2004	T-225/04
C-102/04	Σουηδία κατά Επιτροπής	C 106	30.04.2004	T-229/04
C-103/04	Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής	C 94	17.04.2004	T-234/04
C-162/04	Φινλανδία κατά Επιτροπής	C 146	29.05.2004	T-230/04
C-175/04	Ισπανία κατά Επιτροπής	C 146	29.05.2004	T-220/04
C-176/04	Βέλγιο κατά Επιτροπής	C 118	30.04.2004	T-221/04
C-189/04	Ελλάς κατά Επιτροπής	C 179	10.07.2004	T-231/04
C-211/04	Ιταλία κατά Επιτροπής	C 179	10.07.2004	T-226/04
C-218/04	Ελλάς κατά Επιτροπής	C 179	10.07.2004	T-232/04

(¹) ΕΕ L 132 της 29.4.2004.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 8ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση T-44/00, Mannesmannröhren-Werke AG
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορές των χαλυβδωσολήνων άνευ ραφής — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμα»)

(2004/C 239/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-44/00, Mannesmannröhren-Werke AG, με έδρα το Mülheim an der Ruhr (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον M. Klusmann, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπρόσωποι: M. Erhart και A. Whelan), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/382/EK της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/E-1/35.860-B — Χαλυβδωσολήνες άνευ ραφής) (ΕΕ L 140, 2003, σ. 1), ή, επικουρικός, αίτημα μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα, το Πρωτοδικείο (δευτέρο τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρο, J. Pitzung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2003/382/EK της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/E-1/35.860-B — Χαλυβδωσολήνες άνευ ραφής), καθόσον το άρθρο αυτό διαπιστώνει την ύπαρξη της παραβάσεως που προσάπτει στην προσφεύγουσα η διάταξη αυτή για το προ της 1ης Ιανουαρίου 1991 χρονικό διάστημα.
2. Καθορίζει σε 12 600 000 ευρώ το ποσό του προστίμου που επιβάλλεται στην προσφεύγουσα με το άρθρο 4 της αποφάσεως 2003/382/EK.
3. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
4. Η προσφεύγουσα και η Επιτροπή θα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 135 της 13.5.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 8ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση T-48/00, Corus UK Ltd κατά Επιτροπής των
Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορές των χαλυβδωσολήνων άνευ ραφής — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμα»)

(2004/C 239/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-48/00, Corus UK Ltd, πρώην British Steel plc, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους J. Pheasant και M. Readings, solicitors, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικά M. Erhart και B. Doherty και, στη συνέχεια, M. Erhart και A. Whelan, επικουρούμενοι από τον N. Khan, barrister), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/382/EK της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/E-1/35.860-B — Χαλυβδωσολήνες άνευ ραφής) (ΕΕ L 140, 2003, σ. 1), ή, επικουρικός, αίτημα μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα, το Πρωτοδικείο (δευτέρο τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρο, J. Pitzung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2003/382/EK της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/E-1/35.860-B — Χαλυβδωσολήνες άνευ ραφής), καθόσον το άρθρο αυτό διαπιστώνει την ύπαρξη της παραβάσεως που προσάπτει στην προσφεύγουσα η διάταξη αυτή για το προ της 1ης Ιανουαρίου 1991 χρονικό διάστημα.
2. Καθορίζει σε 11 700 000 ευρώ το ποσό του προστίμου που επιβάλλεται στην προσφεύγουσα με το άρθρο 4 της αποφάσεως 2003/382/EK.
3. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
4. Κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 135 της 13.5.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 8ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση T-50/00, *Dalmine SpA* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορές των χαλυβδοσωλήνων άνευ ραφής — Διάρκεια της παραβάσεως — Πρόστιμα»)

(2004/C 239/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-50/00, *Dalmine SpA*, με έδρα το *Dalmine* (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους *M. Siragusa* και *F. Moretti*, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: *M. Erhart* και *A. Whelan*, επικουρούμενοι από τον *A. Dal Ferro*, δικηγόρο), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/382/EK της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/E-1/35.860-B — Χαλυβδοσωλήνες άνευ ραφής) (ΕΕ L 140, 2003, σ. 1), ή, επικουρικώς, αίτημα μείωσης του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα, το Πρωτοδικείο (δευτέρο τμήμα), συγκείμενο από τους *N. J. Forwood*, πρόεδρο, *J. Pirsung* και *A. W. H. Meij*, δικαστές, γραμματέας: *J. Plingers*, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2003/382/EK της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/E-1/35.860-B — Χαλυβδοσωλήνες άνευ ραφής), καθόσον το άρθρο αυτό διαπιστώνει την ύπαρξη της παραβάσεως που προσάπτει στην προσφεύγουσα για το χρονικό διάστημα πριν από την 1η Ιανουαρίου 1991.
2. Καθορίζει σε 10 080 000 ευρώ το ποσό του προστίμου που επιβάλλεται στην προσφεύγουσα με το άρθρο 4 της αποφάσεως 2003/382/EK.
3. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
4. Η προσφεύγουσα και η Επιτροπή θα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 149 της 27.5.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 8ης Ιουλίου 2004

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00, *JFE Engineering Corp.* κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«Συμπράξεις — Αγορά των χαλυβδοσωλήνων άνευ ραφής — ΕΖΕΣ — Αρμοδιότητα της Επιτροπής — Παράβαση — Πρόστιμα»)

(2004/C 239/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00, *JFE Engineering Corp.*, πρώην *NKK Corp.*, με έδρα το Τόκιο (Ιαπωνία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους *M. Smith* και *C. Maguire*, solicitors, και, στη συνέχεια, από τους *A. Vandencastele* και *V. Dehin*, δικηγόρους, και την *A.-L. Marmagioli*, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, *Nippon Steel Corp.*, με έδρα το Τόκιο, εκπροσωπούμενη από τους *J.-F. Bellis* και *K. Van Hove*, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, *JFE Steel Corp.*, πρώην *Kawasaki Steel Corp.*, με έδρα το Τόκιο, εκπροσωπούμενη από τον *A. Vandencastele*, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, *Sumitomo Metal Industries Ltd*, με έδρα το Τόκιο, εκπροσωπούμενη από τον *C. Vajda*, QC, και τις *G. Sproul* και *F. Weitzman*, solicitors, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: *M. Erhart* και *A. Whelan*, επικουρούμενοι από τον *N. Khan*, barrister), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, υποστηριζομένης από την Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ (εκπρόσωποι: *D. Sif Tynes* και *P. Bjørgan*) με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/382/EK της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/E-1/35.860-B — Χαλυβδοσωλήνες άνευ ραφής) (ΕΕ L 140, 2003, σ. 1), ή, επικουρικώς, αίτημα μείωσης του ποσού των προστίμων που επιβλήθηκαν στις προσφεύγουσες, το Πρωτοδικείο (δευτέρο τμήμα), συγκείμενο από τους *N. J. Forwood*, πρόεδρο, *J. Pirsung* και *A. W. H. Meij*, δικαστές, γραμματέας: *J. Plingers*, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2003/382/EK της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση IV/E-1/35.860-B — Χαλυβδοσωλήνες άνευ ραφής), καθόσον το άρθρο αυτό διαπιστώνει την ύπαρξη της παραβάσεως που προσάπτει στις τέσσερις προσφεύγουσες στις υποθέσεις T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00 για το χρονικό διάστημα πριν από την 1η Ιανουαρίου 1991 και μετά τις 30 Ιουνίου 1994.

2. Καθορίζει σε 10 935 000 ευρώ το ποσό του προστίμου που επιβάλλεται σε καθεμία από τις τέσσερις προσφεύγουσες με το άρθρο 4 της απόφασης 2003/382.
3. Απορρίπτει τις τέσσερις προσφυγές κατά τα λοιπά.
4. Οι τέσσερις προσφεύγουσες και η Επιτροπή θα φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.
5. Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ θα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 149 της 27.5.2000.

3. Η Επιτροπή φέρει, εκτός από τα δικά της δικαστικά έξοδα, και τα δύο τρίτα των εξόδων της προσφεύγουσας.
4. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 335 της 25.11.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 1ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση T-308/00, *Salzgitter AG* κατά Επιτροπής (¹)

(«Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 4, στοιχείο γ), ΑΧ, άρθρα 67 ΑΧ και 95 ΑΧ — Δημοσιονομικές παρεμβάσεις υπέρ της επιχειρήσεως *Salzgitter* — Σύνορα με την πρώην Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας και την πρώην Δημοκρατία της Τσεχοσλοβακίας — Μη γνωστοποιηθείσες ενισχύσεις — Έκτος κώδικας ενισχύσεων για τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα — Ασφάλεια του δικαίου»)

(2004/C 239/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-308/00, *Salzgitter AG*, με έδρα το *Salzgitter* (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους J. Sedemund και T. Lübbig, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, υποστηριζόμενη από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τον W.-D. Plessing, επικουρούμενο από τον K. Schroeter, δικηγόρο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K.-D. Borchardt και V. Kreuzschitz), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως 2000/797/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 2000, σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Γερμανία στις εταιρίες *Salzgitter AG*, *Preussag Stahl AG* και στις θυγατρικές του κλάδου χαλυβουργίας του εν λόγω ομίλου, νυν *Salzgitter AG — Stahl und Technologie (SAG)* (ΕΕ L 323, σ. 5), το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από την V. Tiili, πρόεδρο, J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε την 1η Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει τα άρθρα 2 και 3 της αποφάσεως 2000/797/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 2000, σχετικά με την κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Γερμανία στις εταιρίες *Salzgitter AG*, *Preussag Stahl AG* και στις θυγατρικές του κλάδου χαλυβουργίας του εν λόγω ομίλου, νυν *Salzgitter AG — Stahl und Technologie (SAG)*.
2. Η προσφεύγουσα φέρει το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων της.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 7ης Ιουλίου 2004

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-107/01 και T-175/01, *Société des mines de Sacilor — Lormines SA* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Συνθήκη ΕΚΑΧ — Χαλυβουργία — Εγκατάλειψη των παραχωρήσεων εκμεταλλεύσεως ορυχείων — Επιβαρύνσεις επιβληθείσες από τη Γαλλική Δημοκρατία στις επιχειρήσεις εκμεταλλεύσεως ορυχείων — Καταγγελία — Παράλειψη ευνοϊκής απαντήσεως εκ μέρους της Επιτροπής — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Ενεργητική νομιμοποίηση — Επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 80 ΑΧ»)

(2004/C 239/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-107/01 και T-175/01, *Société des mines de Sacilor — Lormines SA*, με έδρα το *Puteaux* (Γαλλία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον G. Marty και, στη συνέχεια, από τον R. Schmitt, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και L. Ström), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο προσφυγή κατά παραλείψεως και, επικουρικώς, προσφυγή ακυρώσεως, που στρέφονται κατά της αρνήσεως της Επιτροπής να δεχθεί την καταγγελία που υπέβαλε η προσφεύγουσα προκειμένου να διαπιστωθεί η εκ μέρους της Γαλλικής Δημοκρατίας παράβαση των διατάξεων του άρθρου 4, στοιχεία β) και γ), ΑΧ και του άρθρου 86 ΑΧ, λόγω της επιβολής στην προσφεύγουσα επιβαρύνσεων που φέρονται ως υπερβολικές στο πλαίσιο κινήσεως των διαδικασιών για την εγκατάλειψη και την παραίτηση από τις παραχωρήσεις προς εκμετάλλευση ορυχείων, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, V. Tiili και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει τις προσφυγές ως απαράδεκτες.
2. Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και εκείνων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) ΕΕ C 227 της 11.8.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 8ης Ιουλίου 2004

της 6ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση T-198/01, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Προσφυγή ακυρώσεως — Κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή — Ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων — Δικαιώματα άμυνας — Αιτιολογία)

(2004/C 239/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-198/01, Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, με έδρα το Ilmenau (Γερμανία), εκπροσωπούμενη αρχικά από τους δικηγόρους S. Gerrit και C. Arhold, στη συνέχεια δε από τους δικηγόρους C. Arhold και N. Wimmer, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Kreuschitz και V. Di Bucci, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), υποστηριζόμενης από τη Schott Glas, με έδρα το Mainz (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον U. Soltész, δικηγόρο, με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2002/185/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2001, σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (Γερμανία) (ΕΕ 2002, L 62, σ. 30), το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, πρόεδρο, P. Lindh, J. D. Cooke, H. Legal και M. E. Martins Ribeiro, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Η προσφεύγουσα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα στην κύρια δίκη και στη δίκη των ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 303 της 27.10.2001.

στην υπόθεση T-281/01, Hubert Huysgens κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Διαδικασία βαθμολογήσεως — Καθυστερήση στη σύνταξη της εκθέσεως βαθμολογίας — Εύλογη προθεσμία — Αγωγή αποζημιώσεως — Ηθική βλάβη και χρηματική ζημία — Διαδικασία προαγωγής — Σιωπηρή απόρριψη της προαγωγής του προσφεύγοντος — Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2000 — Έλλειψη αιτιολογίας — Απόφαση περί προαγωγής 54 υπαλλήλων στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2000 — Απαράδεκτο)

(2004/C 239/31)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-281/01, Hubert Huysgens, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Olm (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο S. Nyssens, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Curall και F. Clotuche-Duvieusart, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο, αφενός, αγωγή προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω της καθυστέρησης στη διαδικασία συντάξεως της εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος για την περίοδο προαγωγών 1997/1999 και, αφετέρου, προσφυγή ακυρώσεως της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής περί απορρίψεως του αιτήματος αποκαταστάσεως της ζημίας που υπέστη εξαιτίας της καθυστέρησης αυτής, της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής περί αρνήσεως προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό Β1 στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2000 και της αποφάσεως της Επιτροπής να προαγάγει 54 υπαλλήλους στον βαθμό Β1 στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2000, καθώς και, εν πάση περιπτώσει, της αποφάσεως του διευθυντή της Υπηρεσίας Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να προαγάγει 4 υπαλλήλους στον βαθμό Β1 στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2000, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, P. Mengozzi και E. Martins Ribeiro, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 6 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ποσό 500 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη.
2. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής να μην προαγάγει τον προσφεύγοντα στον βαθμό Β1 στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 2000, η οποία προκύπτει από τη δημοσίευση στο Δελτίο διοικητικών πληροφοριών Νο 31 της 6ης Απριλίου 2000 του πίνακα των προαχθέντων στον βαθμό αυτό υπαλλήλων.
3. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
4. Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 3 της 5.1.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 30ής Ιουνίου 2004

στην υπόθεση T-317/01, M+M Gesellschaft für Unternehmensberatung und Informationssysteme mbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος M+M EUROdATA — Προγενέστερο λεκτικό σήμα EURODATA TV — Σχετικός λόγος αρνήσεως — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94»)

(2004/C 239/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-317/01, M+M Gesellschaft für Unternehmensberatung und Informationssysteme mbH, με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του Μαίην (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο M. Treis, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: S. Laitinen και U. Pflieger), όπου ο έτερος διάδικος στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ ήταν η Mediametric SA, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη, αρχικώς, από τον δικηγόρο D. Dupuis-Latour και, στη συνέχεια, από τον δικηγόρο S. Szilvasi, με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση R 698/2000-1, σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Mediametrie SA και της M+M Gesellschaft für Unternehmensberatung und Informationssysteme mbH, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pírrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 30 Ιουνίου 2004, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 2ας Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση R 698/2000-1, με εξαίρεση το σημείο όπου η υπόθεση αναπέμπεται ενώπιον του τμήματος ανακοπών προκειμένου να δοθεί συνέχεια στην αίτηση καταχωρίσεως σήματος όσον αφορά τα μνημονευόμενα σ' αυτήν προϊόντα και υπηρεσίες που υπάγονται στις κλάσεις 9, 16 και 42.
2. Καταδικάζει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.
3. Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 56 της 2.3.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 8ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση T-334/01, MFE Marienfelde GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο λεκτικό σήμα HIPPOVIT — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος HIPOVITON — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Δικαίωμα ακροάσεως»)

(2004/C 239/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-334/01, MFE Marienfelde GmbH, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους S. Rojahn και S. Freytag, κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: E. Joly και G. Schneider), όπου ο έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου, ήταν η Vétouquinol AG, πρώην Chassot AG, με έδρα τη Βέρνη (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο A. Kockläuner, με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Σεπτεμβρίου 2001 (υπόθεση R 578/2000-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της MFE Marienfelde GmbH και της Vétouquinol AG, το Πρωτοδικείο (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρο, J. Pírrung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 26ης Σεπτεμβρίου 2001 (υπόθεση R 578/2000-4).
2. Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
3. Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά του έξοδα, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.
4. Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 68 της 16.3.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 30ής Ιουνίου 2004

στην υπόθεση T-107/02, GE Betz Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (ΓΕΕΑ) (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προηγούμενο εικονιστικό σήμα — Αίτηση για το κοινοτικό λεκτικό σήμα BIOMATE — Μη προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων στη γλώσσα διαδικασίας ανακοπής — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Κανόνες 16, 17 και 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2868/95»)

(2004/C 239/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-107/02, GE Betz Inc., πρώην BetzDearborn Inc., με έδρα την Treviso, Πενσυλβάνια (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους G. Glas και K. Manhaeene, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: αρχικώς E. Joly, στη συνέχεια, G. Schneider), όπου έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου, είναι η Atofina Chemicals Inc., με έδρα τη Φιλαδέλφεια, Πενσυλβάνια (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον M. Edenborough, barrister, και την M. Medyckyj, solicitor, με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 17ης Ιανουαρίου 2002 (υπόθεση R 1003/2000-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Atofina Chemicals Inc. και GE Betz Inc., το Πρωτοδικείο (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους N. J. Forwood, πρόεδρο, J. Pitzung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Ιουνίου 2004, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 17ης Ιανουαρίου 2002 (υπόθεση R 1003/2000-1), καθόσον η απόφαση αυτή ακυρώνει την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 7ης Σεπτεμβρίου 2000, παραπέμπει την απόφαση ενώπιον του τμήματος ανακοπών προκειμένου να δοθεί συνέχεια και καταδικάζει κάθε διάδικο στα δικαστικά έξοδα που υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.
2. Καταδικάζει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών.
3. Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 169 της 13.7.2002

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 13ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση T-115/02, AVEX Inc κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος που περιέχει το γράμμα «a» — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα που περιέχει το γράμμα «a» — Κίνδυνος συγχύσεως)

(2004/C 239/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-115/02, AVEX Inc, με έδρα το Τόκιο (Ιαπωνία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο J. Hoffman, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: D. Schenpen και G. Schneider), όπου έτερος διάδικος της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου ήταν η Ahlers AG, πρώην Adolf Ahlers AG, με έδρα το Herford (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο E. P. Krings με αντικείμενο προσφυγή ασηθείσα κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 11ης Φεβρουαρίου 2002 (υπόθεση R 634/2001-1), σχετικά με την ανακοπή που άσκησε ο δικαιούχος του εικονιστικού κοινοτικού σήματος που περιέχει το γράμμα «a» κατά της καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος που περιέχει το γράμμα «a», το Πρωτοδικείο (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pitzung, πρόεδρο, A.W.H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 144 της 15.6.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

της 6ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση T-117/02, Grupo El Prado Cervera, SL κατά
Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση κατα-
χώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος CHUFAFIT — Προ-
γενέστερα εθνικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα CHUFI
— Κίνδυνος συγχύσεως — Κίνδυνος συσχετίσεως — Άρθρο
8, παράγραφος 1, στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ.
40/94)

(2004/C 239/36)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-117/02, Grupo El Prado Cervera, SL, με έδρα τη Βαλένθια (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο P. Koch Moreno, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους J. F. Crespo Carrillo και G. Schneider, όπου έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουν ενώπιον του Πρωτοδικείου είναι οι κληρονόμοι του Johann Debuschewitz, κατοίκου Rösraht-Forstbach (Γερμανία), εκπροσωπούμενοι από τον δικηγόρο E. Krings, με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 12ης Φεβρουαρίου 2002 (υπόθεση R 798/2002-1), περί διαδικασίας ανακοπής μεταξύ της Grupo El Prado Cervera, SL και του J. Debuschewitz, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, P. Mengozzi και M. E. Martins Ribeiro Βηλαρά, δικαστές· γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 6 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η προσφυγή απορρίπτεται.
2. Η προσφεύγουσα καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 156 της 29.6.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 15ης Ιουλίου 2004

στις συνεκδ. υποθ. T-180/02 και T-113/03, Γεώργιος Γκού-
βρας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Τοποθέτηση — Απόσπαση προς το συμφέ-
ρον της υπηρεσίας — Αναδρομική μεταβολή του τύπου
υπηρεσίας και σχετικά οικονομικής φύσεως δικαιώματα —
Αναζήτηση του αχρεωστήτου — Επίδομα εγκαταστάσεως
και ημερήσιες αποζημιώσεις — Μεταφορά μέρους των απο-
δοχών εκτός του τύπου υπηρεσίας)

(2004/C 239/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στις συνεκδ. υποθ. T-180/02 και T-113/03, Γεώργιος Γκούβρας, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Bereldange (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους J.-N. Louis, E. Marchal και Albert Coolen, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Cural και L. Lozano Palacios, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο

στην υπόθεση T-180/02, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να καθορίσει, αναδρομικώς από 1ης Νοεμβρίου 2000 και καθ' όλη τη διάρκεια της αποσπάσεώς του προς το συμφέρον της υπηρεσίας, ως τόπο υπηρεσίας του προσφεύγοντος την Αθήνα, να καταργήσει το δικαίωμα του προσφεύγοντος για τη λήψη επιδόματος αποδημίας και για την επιστροφή των ετησίων εξόδων ταξιδιού και να εφαρμόσει επί των αποδοχών του τον ισχύοντα για την Ελλάδα διορθωτικό συντελεστή, καθώς και της αποφάσεως να προβεί σε αναζήτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων, και

στην υπόθεση T-113/03, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία η τελευταία αρνήθηκε να χορηγήσει στον προσφεύγοντα αποζημίωση εγκαταστάσεως και ημερήσιες αποζημιώσεις για τη περίοδο της τοποθέτησής του στην Αθήνα προς το συμφέρον της υπηρεσίας, καθώς και αποζημίωση εγκαταστάσεως κατά την εκ νέου τοποθέτησή του στο Λουξεμβούργο, και της αποφάσεως με την οποία περιορίστηκε στο 35 % των καθαρών αποδοχών του το δυνάμενο να μεταφερθεί τμήμα των αποδοχών του στον τόπο υπηρεσίας του στο Λουξεμβούργο κατά τη διάρκεια της αποσπάσεώς του, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Azizi, πρόεδρο, M. Jaeger και F. Dehousse, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, εξέδωσε στις 15 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 30ής Απριλίου 2002 καθόσον αρνείται την καταβολή στον προσφεύγοντα του επιδόματος εγκαταστάσεως επ' ευκαιρία της αποσπάσεώς του στην Αθήνα.
2. Απορρίπτει τα λοιπά αιτήματα ακυρώσεως που υποβάλλονται στο πλαίσιο των υποθέσεων T-180/02 και T-113/03.
3. Η Επιτροπή θα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα και ένα τρίτο των εξόδων του προσφεύγοντος στις δύο αυτές υποθέσεις.
4. Ο προσφεύγων θα φέρει τα δύο τρίτα των δικών του δικαστικών εξόδων στις υποθέσεις αυτές.

⁽¹⁾ ΕΕ C 191 της 10.8.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 30ής Ιουνίου 2004

της 8ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση T-186/02, BMI Bertollo Srl κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

Στην υπόθεση T-203/02, The Sunrider Corp. κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο λεκτικό σήμα DIESEL — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος DIESELIT — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο λεκτικό σήμα VITAFRUIT — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος VITAFRUIT — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Ομοιότητα των προϊόντων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β) άρθρο 15 και άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94)

(2004/C 239/38)

(2004/C 239/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-186/02, BMI Bertollo Srl, κάτοικος Pianeze San Lorenzo (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους F. Tedeschini, M. Pinnarò, P. Santer, V. Corbeddu και M. Bertucelli, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: O. Montalto), όπου ο έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ είναι η Diesel SpA, με έδρα τη Molvena (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους G. Bozzola και C. Bellomunni, avocats, που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Μαρτίου 2002 (υπόθεση R 525/2001-3), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της BMI Bertollo Srl και της Diesel SpA, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τον H. Légal, την V. Tiili και τον M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 30 Ιουνίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η προσφυγή απορρίπτεται.
2. Η προσφεύγουσα καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 191 της 10.8.2002

Στην υπόθεση T-203/02, The Sunrider Corp., με έδρα το Torrance, Καλιφόρνια (Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τον A. Kockläuner, avocat, κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από την S. Laitinen), έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ ο Juan Espadafor Caba, κάτοικος Γρανάδας (Ισπανία), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Απριλίου 2002 (υπόθεση R 1046/2000-1), σχετικής με τη διαδικασία ανακοπής μεταξύ του Juan Espadafor Caba και της The Sunrider Corp., το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Ιουλίου 2004 απόφαση με το εξής διατακτικό:

1. Απορρίπτεται την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 233 της 28.9.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 8ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση T-270/02, MLP Finanzdienstleistungen AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα “bestpartner” — Απόλυτοι λόγοι αρνήσεως καταχωρίσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β) και γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Σήμα στερούμενο διακριτικού χαρακτήρα — Περιγραφικό σήμα»)

(2004/C 239/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-270/02, MLP Finanzdienstleistungen AG, με έδρα τη Χαϊδελβέργη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον W. Górfert, δικηγόρο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: G. Schneider), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Ιουνίου 2002 (υπόθεση R 206/2002-3), με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος bestpartner, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pitting, Πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 274 της 9.11.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

της 30ής Ιουνίου 2004

στην υπόθεση T-281/02, Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα Mehr für Ihr Geld — Απόλυτοι λόγοι αρνήσεως καταχωρίσεως — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2004/C 239/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-281/02, Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG, με έδρα τη Νυρεμβέργη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους S. Rojahn και S. Freytag, κατά Γραφείου

Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον D. Schennen, με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 3ης Ιουλίου 2002 (υπόθεση R 239/2002-3), περί της καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος Mehr für Ihr Geld ως κοινοτικού σήματος, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, Πρόεδρο, V. Tiili και M. Βηλαρά, δικαστές· γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Ιουνίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η προσφυγή απορρίπτεται.
2. Η προσφεύγουσα καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 274 της 9.11.2002

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 8ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση T-289/02, Telepharmacy Solutions, Inc κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σημείο TELEPHARMACY SOLUTIONS — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ), του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 — Σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας)

(2004/C 239/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-289/02, Telepharmacy Solutions, Inc., με έδρα τη North Billerica, Μασαχουσέτη (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους R. Davis, barrister, και M. Medyckyj, solicitor κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), (εκπρόσωποι: S. Bonne) με αντικείμενο προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Ιουνίου 2002 (υπόθεση R 108/2001-4), σχετικά με την καταχώριση του λεκτικού σημείου TELEPHARMACY SOLUTIONS ως κοινοτικού σήματος, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, τη V. Tiili και τον M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 8 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 305 της 7.12.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 15ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση T-384/02, **Fernando Valenzuela Marzo** κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾(Υπάλληλοι — Αποδοχές — Επίδομα εγκαταστάσεως —
Άρθρο 9, παράγραφος 3, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ
— Προθεσμία ενός έτους)

(2004/C 239/43)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-384/02, Fernando Valenzuela Marzo, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο M.-A. Lucas, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Cutral και V. Joris, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο, αφενός, αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων της Επιτροπής της 16ης Νοεμβρίου 2001 και της 13ης Φεβρουαρίου 2002 να μη χορηγηθεί στον ενάγοντα το δεύτερο ήμισυ της αποζημιώσεως εγκαταστάσεως με την αιτιολογία ότι η εγκατάσταση της οικογενείας του στον τόπο υπηρεσίας του δεν πραγματοποιήθηκε εντός της προβλεπόμενης από τον ΚΥΚ προθεσμίας ενός έτους από της αναλήψεως υπηρεσίας εκ μέρους του και, αφετέρου, αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να του καταβάλει το δεύτερο ήμισυ της αποζημιώσεως εγκαταστάσεως, προσαυξημένο με ετήσιο επιτόκιο 8 %, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Azizi, πρόεδρο, M. Jaeger και F. Dehousse, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, εξέδωσε στις 15 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 55 της 8.3.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 13ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση T-115/03, **Samar SpA** κατά Γραφείου Εναρ-
μονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση κατα-
χωρήσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος GAS STA-
TION — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα BLUE
JEANS GAS — Απαράδεκτο της καταχωρήσεως)

(2004/C 239/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-115/03, Samar SpA, με έδρα τη Mottalciata (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο A. Ruvo, κατά Γρα-

φείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: O. Montalto και M. L. Carostagno, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), όπου έτερος διάδικος της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου ήταν η Grotto SpA, με έδρα τη Vicenza (Ιταλία), με αντικείμενο προσφυγή που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Ιανουαρίου 2003 (υπόθεση R 340/2002-3) επί της ανακοπής που ο δικαιούχος του εθνικού εικονιστικού σήματος BLUE JEANS GAS άσκησε κατά της καταχωρήσεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος GAS STATION, το Πρωτοδικείο (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, A.W.H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 135 της 7.6.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 8ης Ιουλίου 2004

στην υπόθεση T-136/03, **Robert Charles Schochaert** κατά
Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ⁽¹⁾(Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Άρνηση προα-
γωγής — Ηθική παρενόχληση — Καθήκον αρωγής)

(2004/C 239/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-136/03, Robert Charles Schochaert, πρώην υπάλληλος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον J. A. Martin, δικηγόρο, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: η M. Sims και ο F. Anton), που έχει ως αντικείμενο αγωγή αποζημιώσεως με σκοπό την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που φέρεται ότι υπέστη λόγω της επανειλημμένης αρνήσεως του Συμβουλίου να τον προαγάγει στον βαθμό B1 και λόγω ηθικής παρενοχλήσεως, το Πρωτοδικείο, δικάζον ως μονομελές, (δικαστής: P. Lindh)· γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την αγωγή.
2. Κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 146 της 21.6.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 7ης Ιουνίου 2004****στην υπόθεση T-175/03, Norbert Schmitt κατά Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Ανασυγκρότηση (*)****(Έκτακτος υπάλληλος — Καταγγελία της συμβάσεως — Άρθρο 47, παράγραφος 2, στοιχείο α), του Κ.Λ.Π. — Τήρηση των διατάξεων της συμβάσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)**

(2004/C 239/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-175/03, Norbert Schmitt, πρώην έκτακτος υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Ανασυγκρότηση, κάτοικος κάτοικος Köllerbach (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο L. Rolenz, κατά της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Ανασυγκρότηση (ΕΥΑ) (εκπρόσωπος: Κ. Μανωλόπουλος, επικουρούμενος από τον δικηγόρο J.-N. Louis), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της ΕΥΑ περί καταγγελίας της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου του προσφεύγοντος και, επικουρικά, αίτημα αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους Η. Legal, Πρόεδρο, V. Tiili και Μ. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: Ι. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Ιουνίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την Ανασυγκρότηση (ΕΥΑ), της 25ης Φεβρουαρίου 2003, περί καταγγελίας της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου του προσφεύγοντος.
2. Καταδικάζει την ΕΥΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και εκείνων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(*) ΕΕ C 184 της 2.8.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 29ης Ιουλίου 2004****στην υπόθεση T-188/03, Joëlle Hivonnet κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (*)****(Υπάλληλοι — Σχολικό επίδομα — Κριτήρια χορηγήσεως — Σπουδές πρωτοβάθμιας εκπαίδευσως — Νηπιαγωγείο)**

(2004/C 239/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-188/03, Joëlle Hivonnet, υπάλληλος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, κάτοικος Νέας Υόρκης (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους G. Vandersanden και L. Levi, δικηγόρους, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: Μ. Sims και F. Anton), με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου με την οποία αυτό αρνήθηκε να χορηγήσει στην προσφεύγουσα σχολικό επίδομα για τη θυγατέρα της όσον αφορά την εγγραφή της στο νηπιαγωγείο τα σχολικά έτη 1999/2000 και 2000/2001 και με την οποία χορήγησε όλως εξαιρετικώς το επίδομα αυτό για την εγγραφή του

τέκνου της στο νηπιαγωγείο το σχολικό έτος 2001/2002, καθώς και αγωγή αποζημιώσεως με αίτημα την επιδίκαση τόκων υπερημερίας επί των ποσών που αντιστοιχούν στα επιδόματα αυτά και τη χορήγηση χρηματικού ποσού προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη εξαιτίας της αποφάσεως αυτής, το Πρωτοδικείο, δικάζον ως μονομελές, με δικαστή τον Ν. J. Forwood, γραμματέας: Ι. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 29 Ιουλίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(*) ΕΕ C 184 της 2.8.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 12ης Μαΐου 2004****στην υπόθεση T-198/01 R [III], Technische Glaswerke Ilmenau GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων****(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Κρατική ενίσχυση — Υποχρέωση ανακτήσεως — Fumus boni juris — Επείγων χαρακτήρας — Στάθμιση των συμφερόντων — Εξαιρετικές περιστάσεις)**

(2004/C 239/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-198/01 R [III], Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, με έδρα το Ilmenau (Γερμανία), εκπροσωπούμενη, αρχικώς, από τους G. Schohe και C. Arhold και, εν συνεχεία, από τους C. Arhold και N. Wimmer, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Di Buccì και V. Kreuzschitz), υποστηριζομένης από την Schott Glas, με έδρα το Mainz (Γερμανία), εκπροσωπούμενης από τον U. Soltesz, δικηγόρο, με αντικείμενο αίτηση παρατάσεως της αναστολής εκτέλεσεως του άρθρου 2 της αποφάσεως 2002/185/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2001, σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (ΕΕ L 62, 2002, σ. 30), την οποία διέταξε στην παρούσα υπόθεση ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου με διατάξεις της 4ης Απριλίου 2002 και της 1ης Αυγούστου 2003, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 12 Μαΐου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Αναστέλλει, μέχρι την έκδοση της αποφάσεως στην κύρια δίκη, την εκτέλεση του άρθρου 2 της αποφάσεως 2002/185/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2001, σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της Technische Glaswerke Ilmenau GmbH.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της παρεμβαίνουσας.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 7ης Ιουνίου 2004

στην υπόθεση T-230/02, X κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Αγωγή αποζημίωσης — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Αγωγή εν μέρει στερούμενη κάθε νομικού ερείσματος και εν μέρει απαράδεκτη)**

(2004/C 239/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-230/02, X, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Hellerup (Δανία), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους G. Βουπέου και F. Frabetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και D. Martin), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αγωγή αποζημίωσης προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που προβάλλεται ότι υπέστη ο ενάγων λόγω του ότι η Επιτροπή δεν εκτέλεσε τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου και λόγω της συμπεριφοράς του προϊσταμένου του ενάγοντος, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Azizi, Πρόεδρο, M. Jaeger και F. Dehousse, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 7 Ιουνίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την αγωγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 247 της 12.10.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 27ης Μαΐου 2004

στην υπόθεση T-379/03, Antonio Di Andolfi κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμίες — Αγωγή αποζημίωσης — Εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο — Τυπική προϋπόθεση — Εντολή προς τη διοίκηση — Προδήλως απαράδεκτο)**

(2004/C 239/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-379/02, Antonio Di Andolfi, κάτοικος Ρώμης (Ιταλία), εκπροσωπούμενος από τον S. Amato, avocat, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: E. Montaguti, επικουρούμενη από τον A. Dal Ferro, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), που έχει ως αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 30ής Οκτωβρίου 2001 περί αρνήσεως χορηγήσεως της συμπληρωματικής μη επιστρεπτέας χρηματοδοτικής συνδρομής που προβλέπεται στο πλαίσιο του

«Joint Venture Programme», προκειμένου για ένα σχέδιο συστάσεως κοινής ιταλορουμανικής επιχειρήσεως (JOP Facility 2 — Project in Romania with Phoenix European SRL — J2BROSEVEN) και, αφετέρου, αίτημα αποκαταστάσεως της φερόμενης ζημίας που προκλήθηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τον H. Légal, την V. Tiili και τον M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 27 Μαΐου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η προσφυγή-αγωγή απορρίπτεται.
2. Ο προσφεύγων-ενάγων καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 44 της 22.2.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 6ης Μαΐου 2004

στην υπόθεση T-34/03, André Hecq κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Υπάλληλοι — Βλαπτική πράξη — Ενεργητική νομιμοποίηση — Υπάλληλος ενεργών προσωπικώς και όχι για λογαριασμό συνδικαλιστικής οργανώσεως — Απαράδεκτο)**

(2004/C 239/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-34/03, André Hecq, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Mondercange (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τον L. Vogel, δικηγόρο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπροσωπούμενης από τους J. Currell και V. Joris), που έχει ως αντικείμενο, αφενός, αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 4ης Οκτωβρίου 2002, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που υπέβαλε ο A. Hecq, ενεργών τόσο ιδίω ονόματι όσο και υπό την ιδιότητα του προέδρου του Syndicat des fonctionnaires internationaux et euroréens, κατά διαφόρων αποφάσεων σχετικών με την εκπροσώπηση του προσωπικού και με τους πόρους που θέτει στη διάθεσή της η Επιτροπή και, αφετέρου, αίτημα περί αποκαταστάσεως της ζημίας που του προκάλεσε η Επιτροπή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από την P. Lindh, πρόεδρο, και τους R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 6 Μαΐου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως απαράδεκτη.
2. Ο προσφεύγων-ενάγων φέρει τα έξοδά του και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 101 της 26.4.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 10ης Μαΐου 2004****στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-314/03 και T-378/03, Musée Grévin SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾****(Πρόγραμμα PHARE/JOP — Σχέδιο κοινής επιχειρήσεως στην Πολωνία — Κοινωνική χρηματοδότηση — Αίτηση επιστροφής όλων των καταβληθέντων ποσών — Ρήτρα διαιτησίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο)**

(2004/C 239/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-314/03 και T-378/03, Musée Grévin SA, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους B. Geneste και O. Davidson, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπροσωπούμενης από τον J. Sack και τη G. Boudot), που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως των επιστολών της Επιτροπής της 8ης Ιουλίου και της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, οι οποίες απεστάλησαν στην Crédit Lyonnais και αφορούσαν την αναζήτηση των ποσών που καταβλήθηκαν στην προσφεύγουσα ως επιδοτήσεις στο πλαίσιο του προγράμματος JOP – Facilité 2, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Azizi, πρόεδρο, M. Jaeger και F. Dehousse, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 10 Μαΐου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει τις προσφυγές ως απαράδεκτες.
2. Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 275 της 15.11.2003.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 9ης Ιουνίου 2004****στην υπόθεση T-91/04 R, Alexander Just κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων****(Ασφαλιστικά μέτρα — Διαδικασία διαγωνισμού — Αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως — Παραδεκτό)**

(2004/C 239/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-91/04 R, Alexander Just, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον G. Lebitsch, avocat, κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: H. Krämer, επικουρούμενος από τον B. Wägenbauer, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), που έχει ως αντικείμενο αίτηση καταργήσεως του διαγωνισμού COM/A/2/02, όσον αφορά τη σύσταση πίνακα επιτυχόντων για την πρόσληψη βοηθών υπαλλήλων διοικήσεως (A8) στον τομέα «Περιβάλλον», ή, εναλλακτικώς, παύσεως της ισχύος του πίνακα επιτυχόντων του εν λόγω διαγωνισμού, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 9 Ιουνίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων απορρίπτεται.
2. Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 9ης Ιουνίου 2004****στην υπόθεση T-92/04 R, Marta Christina Moren Abat κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων****(Ασφαλιστικά μέτρα — Διαδικασία διαγωνισμού — Αναστολή εκτελέσεως αποφάσεως — Παραδεκτό)**

(2004/C 239/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-92/04 R, Marta Christina Moren Abat, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον G. Lebitsch, avocat, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: H. Krämer, επικουρούμενος από τον B. Wägenbauer, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), που έχει ως αντικείμενο αίτηση καταργήσεως του διαγωνισμού COM/A/2/02, όσον αφορά τη σύσταση πίνακα επιτυχόντων για την πρόσληψη υπαλλήλων διοικήσεως (A7/A6) στον τομέα «Περιβάλλον», ή, εναλλακτικώς, παύσεως της ισχύος του πίνακα επιτυχόντων του εν λόγω διαγωνισμού, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 9 Ιουνίου 2004 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων απορρίπτεται.
2. Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της Müllhens GmbH & Co. KG κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 23 Απριλίου 2004

(Υπόθεση T-150/04)

(2004/C 239/55)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η γερμανική)

Η Müllhens GmbH & Co. KG, με έδρα την Κολωνία (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον Th. Schulte-Beckhausen, άσκησε στις 23 Απριλίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ ήταν η Minoronzoni S.r.l., με έδρα το Ponte San Pietro (Bergamo) (Ιταλία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του καθού, της 18ης Φεβρουαρίου 2004 (υπόθεση R 949/2001-1).

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Minoronzoni S.r.l.

Κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση: Εικονιστικό σήμα «TOSCA BLU» για προϊόντα των κλάσεων 18 και 25 (μεταξύ άλλων, τσάντες, γυναικείες τσάντες, βαλίτσες· ανδρικά, γυναικεία και παιδικά ενδύματα γενικά) – Αίτηση καταχωρίσεως υπ' αριθμ. 1 008 291

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Γερμανικό λεκτικό σήμα «TOSCA» για αρώματα (μεταξύ άλλων, «Parfum», «Eau de Toilette», «Eau de Parfum pour femmes»)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως: — Η ανακοπή που στηρίζεται στο παγκοίνως γνωστό σήμα «TOSCA» είναι βάσιμη δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β), του κανονισμού 40/94.

— Είναι δυνατό να δημιουργηθεί κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

— Υπάρχουν ομοιότητες μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων προϊόντων.

— Υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β), του κανονισμού 40/94.

— Η ανακοπή πρέπει επίσης να γίνει δεκτή δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94.

Αγωγή της Dominique Hardy κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 7 Ιουνίου 2004

(Υπόθεση T-208/04)

(2004/C 239/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Dominique Hardy, κάτοικος Coudeville-plage (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Jean-François Péricaud, άσκησε στις 7 Ιουνίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

ως κύριο αίτημα, να κρίνει ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα υπέχει ευθύνη έναντι της Dominique Hardy επειδή παρανόμως εξέδωσε και, στη συνέχεια, εφάρμοσε σε βάρος των ναυλομεσιτών το άρθρο 5 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα.

επικουρικός, να κρίνει ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα υπέχει ευθύνη έναντι της Dominique Hardy επειδή εξέδωσε, έστω και νομίμως, και, στη συνέχεια, εφάρμοσε σε βάρος των ναυλομεσιτών το άρθρο 5 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, προκαλώντας στην ίδια ζημία εξαιρετικού χαρακτήρα και ειδική·

να υποχρεώσει αλληλεγγύως το Συμβούλιο και την Επιτροπή να καταβάλουν ως αποζημίωση ποσό 60 510 ευρώ, επικουρικός 47 829 ευρώ, εντόκως και στις δύο περιπτώσεις με το νόμιμο επιτόκιο από της ασκήσεως της παρούσας αγωγής·

να καταδικάσει αλληλεγγύως το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η ενάγουσα εκθέτει ότι, κατόπιν της διαδικασίας λόγω παραβάσεως που κίνησε η Επιτροπή κατά του Γαλλικού Κράτους, η Γαλλία, προκειμένου να καταστήσει τη γαλλική νομοθεσία σύμφωνη προς το άρθρο 5 του κανονισμού 2913/92⁽¹⁾, κατήργησε το μονοπώλιο της παρουσιάσεως στο τελωνείο, το οποίο κατείχαν οι μεσίτες στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών (ναυλομεσίτες), μεταξύ των οποίων και η ενάγουσα. Κατά την ενάγουσα, η κατάργηση του μονοπωλίου απορρέει απευθείας από την εφαρμογή του άρθρου 5 του κανονισμού 2913/92, οπότε γι' αυτό φέρει ευθύνη απευθείας η Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Ως κύριο ισχυρισμό η ενάγουσα προβάλλει ότι η θέσπιση του άρθρου 5 του κανονισμού 2913/92 αποτελεί παράνομη πράξη για την οποία υπέχει ευθύνη η Κοινότητα.

Καταρχάς, η ενάγουσα διατείνεται ότι το άρθρο αυτό αντιβαίνει προς τις θεσπίζουσες παρέκκλιση διατάξεις του άρθρου 45 της συνθήκης ΕΚ, καθόσον η άσκηση του επαγγέλματος του ναυλομεσίτη, δυνάμει της εφαρμογής της τελωνειακής νομοθεσίας, συνιστά συμμετοχή στην άσκηση της δημόσιας εξουσίας.

Στη συνέχεια η ενάγουσα επικαλείται παραβίαση των αρχών της ασφαλείας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Διατείνεται, αφενός, ότι το άρθρο 5 του κανονισμού 2913/92 αφορά την έννοια της «εκπροσώπησης ενώπιον των τελωνείων», που διαφέρει από εκείνη της «προσκομίσεως εμπορευμάτων στο τελωνείο», με την οποία ασχολούνται στην πράξη οι ναυλομεσίτες. Κατά την ενάγουσα, η αναλογική ερμηνεία του άρθρου αυτού αντιβαίνει προς την αρχή της ασφαλείας δικαίου. Αφετέρου, η ενάγουσα επικαλείται προσβολή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της, απορρέουσα από την έλλειψη οιοδήποτε μεταβατικού μέτρου και από το ότι οι Γάλλοι ναυλομεσίτες ήταν οι μόνοι στην Κοινότητα οι οποίοι διαρκώς αποκλείονταν από τα προηγούμενα μέτρα απελευθερώσεως της αγοράς.

Η ενάγουσα επικαλείται επίσης παραβίαση των αρχών της ισότητας και της αναλογικότητας, εξαιτίας της ελλειψούς μεταβατικών

μέτρων. Τέλος, η ενάγουσα επικαλείται προσβολή του δικαιώματος της ιδιοκτησίας, καθόσον η κατάργηση του μονοπωλίου καθιστά το έργο που εκτελούσε μη μεταβιβάσιμο, κατά τρόπον ώστε να χάνει κάθε αξία.

Επικουρικός η ενάγουσα διατείνεται ότι υφίσταται εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας λόγω του εξαιρετικού και του ειδικού χαρακτήρα της προκληθείσας ζημίας. Κατ' αυτήν, η ζημία είναι εξαιρετικού χαρακτήρα διότι η απώλεια της αγοραίας αξίας των εργασιών της και του περιθωρίου κέρδους υπερβαίνει τα όρια του συνήθους οικονομικού κινδύνου, είναι δε ειδική διότι οι ναυλομεσίτες αποτελούν σαφώς ξεχωριστή κατηγορία επιχειρηματιών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

Προσφυγή της εταιρίας *Adriatica di Navigazione S.p.A.* κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 24 Ιουνίου 2004

(Υπόθεση T-265/04)

(2004/C 239/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η εταιρία *Adriatica di Navigazione S.p.A.*, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Gian Michele Roberti, Alessandra Franchi και Guido Bellitti, άσκησε στις 24 Ιουνίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθό μέρος κρίνει ότι οι χορηγηθείσες στην *Adriatica* επιχορηγήσεις για παροχή δημόσιων υπηρεσιών συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 της συνθήκης και χαρακτηρίζει τα εν λόγω μέτρα ως νέες ενισχύσεις,

επικουρικός, να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της προσβαλλόμενης αποφάσεως,

έτι επικουρικότερον, να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 3, της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθό μέρος επιβάλλει στην Ιταλία την υποχρέωση να αναζητήσει εντόκως τις χορηγηθείσες ενισχύσεις,

να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, η εταιρία Adriatica di Navigazione S.p.A. βάλλει, δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, της συνθήκης ΕΚ, κατά της αποφάσεως C(2004) 470 της Επιτροπής, της 16ης Μαρτίου 2004, περί των κρατικών ενισχύσεων που χορήγησε η Ιταλία στις ναυτιλιακές εταιρίες Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar και Toremar. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθότι μέρος η εν λόγω απόφαση κρίνει ότι οι χορηγηθείσες στην Adriatica επιχορηγήσεις για παροχή δημόσιων υπηρεσιών συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 της συνθήκης και τις χαρακτηρίζει ως νέες ενισχύσεις.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε διπλό σφάλμα εκτιμήσεως. Καταρχάς, η απόφαση της Επιτροπής ενέχει πλημμέλειες, καθόσον η Επιτροπή εσφαλμένα έκρινε οι επιχορηγήσεις που καταβλήθηκαν από το ιταλικό κράτος στις ναυτιλιακές εταιρίες του ομίλου Tirrenia, ως αποζημιώσεις για την εκ μέρους τους παροχή δημόσιας υπηρεσίας, συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 ΕΚ. Με τον εσφαλμένο αυτόν χαρακτηρισμό, η προσβαλλόμενη απόφαση α) παραβίασε τη σφαίρα της διακριτικής ευχέρειας που παρέχεται στις αρχές των κρατών μελών ως προς τον καθορισμό της παροχής δημόσιων υπηρεσιών και τη χρηματοδότησή τους· β) παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 3577/92⁽¹⁾. Επικουρικώς, η Adriatica υποστηρίζει ότι η Επιτροπή προέβη, εν πάση περιπτώσει, σε εσφαλμένη εκτίμηση, καθόσον χαρακτήρισε τις ως άνω επιχορηγήσεις ως νέες ενισχύσεις. Συναφώς, η προσφεύγουσα επισημαίνει, κυρίως, ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της ότι η σχετική κανονιστική ρύθμιση και οι συμβάσεις παροχής υπηρεσιών με τις κατά τόπους εταιρίες του ομίλου Tirrenia είχαν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή, η οποία τις είχε, ρητώς ή σιωπηρώς, εγκρίνει.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα βάλλει κατά των σφαλμάτων εκτιμήσεως τα οποία ενέχει η προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής, η οποία έκρινε ότι οι επιχορηγήσεις που καταβλήθηκαν υπέρ της Adriatica κατά το διάστημα 1992-1994 είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά για τον λόγο ότι η Adriatica είχε επιδείξει αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συμπεριφορά, η οποία απαγορεύεται από το άρθρο 81 ΕΚ. Συναφώς, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση, καθόσον όφειλε, καταρχάς, να εξετάσει την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της περιπτώσεως παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού και της σχετικής με τις εν λόγω ενισχύσεις περιπτώσεως και να διαπιστώσει, εν προκειμένω, την έλλειψη αιτιώδους συνάφειας. Η προσφεύγουσα τονίζει, επίσης, ότι η απλή σύμπτωση της περιπτώσεως στο πλαίσιο της οποίας διαπιστώθηκε παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού με τις επιχορηγούμενες υπηρεσίες ουδόλως σχετίζεται με το ζήτημα της υπάρξεως αιτιώδους συνάφειας. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, εξάλλου, ότι υφίσταται παράβαση της επιβαλλόμενης από το άρθρο 253 ΕΚ υποχρέωσεως αιτιολογήσεως.

Τέλος, με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα βάλλει κατά του παράνομου χαρακτήρα της προσβαλλόμενης αποφάσεως, υποστηρίζοντας ότι η επιβληθείσα με την απόφαση υποχρέωση αποδόσεως των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στην Adriatica κατά το διάστημα Ιανουαρίου 1992 — Ιουλίου 1994 αντιβαίνει στις γενικές αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και του ανάλογου προς τον επιδιωκόμενο σκοπό χαρακτήρα της διοικητικής δράσεως.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές- καμποτάζ) (ΕΕ L 364 της 12.12.1992, σ. 7).

Διαγραφή της υποθέσεως T-14/00 (¹)

(2004/C 239/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 4ης Μαΐου 2004, ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή από το πρωτόκολλο του Πρωτοδικείου της υποθέσεως T-14/00, C.A.V. Ulestraten-Schimmert-Hulsberg κ.λπ., υποστηριζόμενη από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ C 135 της 13.5.2000.

Διαγραφή της υποθέσεως T-236/99 (¹)

(2004/C 239/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 4ης Μαΐου 2004, ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή από το πρωτόκολλο του Πρωτοδικείου της υποθέσεως T-236/99, Direcks Service Station Bocholtz B.V., υποστηριζόμενη από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ C 47 της 19.2.2000.

Διαγραφή της υποθέσεως T-263/99 ⁽¹⁾

(2004/C 239/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 4ης Μαΐου 2004, ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή από το πρωτόκολλο του Πρωτοδικείου της υποθέσεως T-263/99, Autobedrijf Chr. Kerres B.V., υποστηριζόμενη από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 6 της 8.1.2000.

Διαγραφή της υποθέσεως T-264/99 ⁽¹⁾

(2004/C 239/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 4ης Μαΐου 2004, ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή από το πρωτόκολλο του Πρωτοδικείου της υποθέσεως T-264/99, Demarol B.V., υποστηριζόμενη από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 34 της 5.2.2000.

Διαγραφή της υποθέσεως T-280/99 ⁽¹⁾

(2004/C 239/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 4ης Μαΐου 2004, ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

αποφάσισε τη διαγραφή από το πρωτόκολλο του Πρωτοδικείου της υποθέσεως T-280/99, Van Gelder Aardolie B.V., υποστηριζόμενη από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 47 της 19.2.2000.

Διαγραφή της υποθέσεως T-284/99 ⁽¹⁾

(2004/C 239/63)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 4ης Μαΐου 2004, ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή από το πρωτόκολλο του Πρωτοδικείου της υποθέσεως T-284/99, Vlutters Kapitein B.V., υποστηριζόμενη από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 47 της 19.2.2000.

Διαγραφή της υποθέσεως T-325/03 ⁽¹⁾

(2004/C 239/64)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 6ης Μαΐου 2004 ο Πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-325/03, E-Sim Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

⁽¹⁾ ΕΕ C 289 της 29.11.2003.

III

(Πληροφορίες)

(2004/C 239/65)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 228 της 11.9.2004

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 217 της 28.8.2004

EE C 201 της 7.8.2004

EE C 190 της 24.7.2004

EE C 179 της 10.7.2004

EE C 168 της 26.6.2004

EE C 156 της 12.6.2004

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:
EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
